

Illúziók

Richard Bach azonos című regényéből
Kis-Szabó Márk és Bernáth Zsolt ötletei alapján

Írta: Kis-Szabó Márk

2007 december

first draft

1. MEZŐ. NAPPAL.

Egy olajos, koszos, gyűrött lapú füzetet látunk a fűben.
A szél fújja a lapjait.

Gyerekirással írt mondatok, olvashatatlanok. Aztán ahogy
egyre inkább a hátrébb levő lapokat látjuk, úgy lesz az
írás külleme érettebb.

Egy lapnál eláll a szél és így el tudjuk olvasni, ami ott
áll.

*Egy barát jobban megismer
a találkozásotok első percében,
mint egy ismerős ezer év alatt.*

2. DERÜLT ÉGBOLT. NAPPAL.

Az égen siklunk.

Nincs semmi hang, csak a SZÉL halk süvítése körülöttünk.

És ez így megy egy jó ideig.

Aztán HIRTELEN egy duplafedelű repülőgép „zúg” be a képbe
mellettünk. Ez RICHARD GÉPE.

De most sem hallani SEMMI MÁST, csak a szél halk
süvítését.

3. RICHARD GÉPÉNEK A PILÓTAFÜLKÉJE. NAPPAL.

RICHARDot látjuk a műszerfal felől. Nagy
pilótaszemüveget, bőr pilótasapkát és bőrdzsekit visel, a
dzseki alatt pulóverrel. Gondosan vágott BAJUSZA is van,
ami már kissé őszül, így Richárd nyilván valahol az
ötvenes éveinek elején járhat.

Most OLYAN TÖRTÉNIK, amit az ember nem várna el egy
pilótától: Richard lassan, óvatosan ELENGEDI a
botkormányt.

Leejti a kezeit az ölébe...

...lassan hátrahajtja a fejét.

A botkormányt szabadon lebeg.

Richárd az eget bámulja.

Nagy, bodros felhők.

Kisebb foszlányok, tüllhöz hasonlóak.

Pehelyfelhők.

Báránnyfelhők.

Fátyol, lepel és párnafelhők.

Richárd ezekben gyönyörködik.

A gép MEGBILLEN és ZUHANNI kezd!

A hang is a helyére kerül: a motor hangja szinte BEROBBAN a csendbe, ahogy bégetve erőlködik a ZUHANÁSBAN!

Richárd is kapkodva a botkormány felé nyúl!

A motor erőlködik!

Richárd küzd a botkormánnyal.

A magasságmérő ÓRÜLTEN PÖRÖG!

Richard szemüvege, amiben tükröződnek a forgó propellerek.

A motor ÜVÖLTÉSE!

A tiszta égboltot látjuk megint.

CSEND van.

Gyönyörűek a felhők.

4. MEZŐ. NAPPAL.

Egy SERPENYŐT látunk egy kis rezsón. OLAJ remeg benne. Aztán egy kis tojás fröccsen bele, és azonnal sülni kezd. Majd jön utána a BUNDÁSKENYÉR is.

A tojás SERCEGÉSÉT halljuk.

Valaki leguggol a serpenyő mellé, és onnan figyeli, hogy sül aranybarnára a bundáskenyér.

RICHARD az, a bajsza miatt azonnal tudjuk, bár nem láttuk az arcát az előbb. Az arca MASZATOS az olajtól, és valamitől gondterhelt a tekintete, mintha egyfolytában a sorsán töprengene.

Úgy látszik, elégedett az eredménnyel, és egy régifajta elgörbült VILLÁT akar a bundáskenyérbe döfni.

De ekkor valami más ZAJ vegyül a tojás sercegésébe: diadalmas, friss, szinte dobpergéshez hasonlító, egy REPÜLŐGÉPMOTOR kihívó, harcias zakatolása.

Richárd lassan feláll, villáján a bundáskenyérrel.

Feltámad a szél.

Richárd éppen csak megfordul, amikor meg is pillantja a gyönyörű gép zaj forrását: egy kecses DUPLAFEDELŰ REPÜLŐGÉP közeledik a nap felől. Körülötte hullámoz a forró levegő.

Van benne valami nem evilági.

Richárd figyelmesen figyeli az idegent.

Az érkező gép olyan kecsesen száll le, mintha valami nagy madár lenne, nem pedig fémből és vászonból konstruált szerkezet. Szinte meg sem döccen, ahogy földet ér.

Richárd szinte öntudatlanul harap bele a bundáskenyérbe.

A jövevény lassan megáll, nem messze Richárd DUPLAFEDELES gépétől. A PILÓTA feláll, de takarja a gép.

Kimászik a gépből, DE MÉG MOST SEM LÁTNI.

Richárd csak áll ott. Valami nem stimmel, de mégsem érez veszélyt.

A férfi elindul Richárd felé. Mi mögötte haladunk.

A FÉRFI nyúlánk, vékony és HOSSZÚ HAJA van. Egy szerelőoverall van rajta.

A nap éppen szembe süt, így Richárdnak is gondot okoz, hogy megfelelően szemügyre vegye az idegent.

Aztán a férfi ott áll előtte. Fiatal, nyílt tekintetű. Mint egy ritka szép felhő, ami pajkosan átsuhan a Nap előtt.

A férfi elvigyorodik. Ő DON.

DON

Láttalak fentről, ahogy zuhanni
kezdted. Nem volt rossz, ahogy kihoztad
a dugóhúzóból.

Richard nézegeti a férfit. Aztán megszólal.

RICHARD

Richard.

Don megszólalna, de a serpenyő irányába pillant. Még szélesebbre húzódik a mosolyog.

DON
Azért jöttem, hogy megmentsem a
bundáskenyered.

5. MEZŐ. DÉL KÖRÜL.

Richard és Don Richard gépe kereke mellett ülnek egy régifajta pokrócon. Középen a közepükön görbült bádogtányérok, azokon meg a csíkokra vágott bundáskenyér.

Richard halkán, csak az ételre figyelve rág. Szinte elfelejti a körülötte levő világot, olyan szenvedéllyel eszik.

Valamit furcsáll, megáll a rágásban.

Lassan felpillant.

Don őt nézi.

Richard zavartan törli az ujjait egy kissé elhasználtak tűnő rongyba.

DON
Magányosnak látszottál (fölfelé bök az
ujjával) onnan.

Richard felfelé pillant, aztán vissza Donra. Olyan szomorú ennek a fiúnak az arca.

RICHARD
Te most is.

Don elgondolkodik, aztán nekikészül, hogy feltápáskodjon.

DON
Nem akarlak zavarni. Jobb, ha megyek.

Richard felpillant rá.

RICHARD
Ugyan.

A maradék bundáskenyérre mutat.

RICHÁRD
Ne erőltesd, ha nem kívánod. Ettől igazán maradhatsz.

Don zavartan vesz egy csíkot.

DON

Ja, nem emiatt. (Nagyot harap bele)
Nagyon finom.

Halkan rágnak. Kicsit feszült a helyzet.

Aztán Richard szólal meg, CSÁMCSOGVA.

RICHÁRD

Szerintem nagyon rossz. Csak mást nem tudok.

Don meglepetten néz fel. Richardból kirobban a nevetés, erre Don is elneveti magát.

Aztán elkomolyodnak, rágnak tovább.

Don egy fűszálat húz ki a fogai közül.

Nem is kell semmit mondani: újra röhögnek.

Richard a szemét törölgeti.

RICHÁRD

Egy ideje repültetem már a népeket, de még sosem futottunk össze.

DON

Csak ehhez értek. Gépekhez, szereléshez. De sokáig nem bírok egy helyen maradni. Így aztán felcsaptam légi-vagánynak. És te?

Richard csak figyelni ezt a furcsa figurát.

RICHÁRD

Dettó. Autókat szereltem előtte, de a repülés az igazi. Már két éve tekerem a botkormányt.

Richard Don gépe felé pillant. Aztán Donra, aztán megint a gépre. Feláll és elindul a gép felé.

Elkezd körbejárni.

RICHÁRD

Szép kis géped van.

Don nyugodt arccal figyelni Richardot.

Richard végigsimít a szárnyon. Egy karcolás sincs rajta. A vászon a szárnyon még meg sem bolyhosodott. Bepillant a pilótafülkébe. Mintha most porszívózták volna ki. A króm gombokon még ujjenyomat sincs Don kezétől.

Richard közelhajol a pilótafülke plexijéhez, úgy fürkészi.

Természetellenesen tiszta.

Rálehel a plexire, aztán megtörli a pulóvere ujjával. Most legalább lett rajta egy kis maszat.

Megfordul.

RICHÁRD

Mintha most jött volna ki a gyárból.

Don nem szól.

RICHÁRD

Mióta röptetsz?

Don vállat von.

DON

Egy hónapja? Vagy 5 hete.

RICHÁRD

(rápillantva, mintegy „kamuzol”
Don...

DON

Ez az igazság.

Richard közelebb lép, tétován mosolyog. Valami nincs rendjén itt.

RICHÁRD

Ilyen nincs, Don. Nem lehet úgy egy hónapig utasokat röptetni, hogy ne legyen tele bogárhullával a plexi, hogy ne legyen a fülkéd alján valami fű meg kosz!

Don megvonja a vállát.

DON

Ez egy ilyen repülő. Meg szoktam lábat törölni.

Richard elneveti magát.

RICHÁRD

Aha. Te meg egy ilyen pali vagy, mi?

Don elvigyorodik.

DON

Hát ja. Ilyen.

Richard leül Don mellé, és Don gépére pillant.

RICHÁRD

Nem mindig hitték az emberek, hogy
egyszer majd valaki repülni fog. Aztán
itt vagyunk: repülőgépek, űrhajók,
teljesen természetes.
De ennyi, itt megálltunk.
Ha ma azt mondom, hogy valamikor majd
gépek nélkül is menni fog,
körberöhögnek.

Don haját fújja a szél. Richard visszapillant rá.

DON

Nem tudom, hogy mit szívsz, de kérek
belőle.

RICHÁRD

Don, komolyan beszélek.

DON

Sokan törték már ilyesmin a fejüket.
Néhányuknak be is tört.

Richard letép egy fűszálat, és a szájába rakja.

RICHÁRD

Sok fura dologgal lehet találkozni kint
a mezőn, a végtelen égen. Itt lehet
igazán sokat tanulni, egyedül,
kóborolva.

DON

Ha tanulni akarsz, akkor talán egyszer
majd kapsz egy jelet, valami
segítséget, hogy megtaláld, amire
vágysz.

Richard elgondolkodik.

RICHÁRD

Igen... Feltéve, ha nem én magam vagyok a
tanító. Ezt is mondják.
(megböki Don vállát)

De akkor majd megtalál valaki más, nem igaz?

Don elvigyorodik. Aztán felfigyel valamire, oldalra pillant és felugrik. Richard is odanéz és feltápáskodik.

Don feltűri az ingujját.

DON
Keressünk egy kis pénzt, ó, Én
Mesterem!

6. MEZŐ SZÉLE, ÚT. DÉLUTÁN.

Egy, talán az 50-es évekből származó kisteherautó áll meg kissé meredeken fékezve az út szélén, ott, ahol a mező kezdődik. Óriási port ver fel.

A teherautóból most kászálódik ki egy idős férfi, NAGYPAPA és egy KISLÁNY.

Hunyorognak a porban, de aztán lassan egy alak sziluettjét látják kibontakozni.

Lassítva látni Dont, ahogy közeledik feléjük.

A Nagypapa a szemét törölgeti.

Lassan elül a por és megpillantja Richardot is, aki Don mögött közeledik feléjük.

NAGYPAPA
(kiabál feléjük) Utasokat visznek föl?

Don mosolyogva közeledik.

DON
Ilyen szép napon repülni kell, nem igaz?

Az öreg vizsgálgatja Dont.

NAGYPAPA
Aztán meg majd mindenféle figurákat csinál nekem fönt, mi?

Don vállat von.

DON
Csak ha akarja.

A kislány egyfolytában Dont figyeli. Ezt Richard is észreveszi.

NAGYPAPA
És az Isten pénze se' lenne elég egy
körre, jól gondolom?

DON
Megalkuszunk.

7. MEZŐ. DÉLUTÁN.

Don és a Nagypapa lépdél a gépek felé, az öreg mellett a Kislány, aki egyre csak Dont figyeli. Richard érdeklődve ballag mellettük.

Megállnak.

NAGYPAPA
Ezek a gépek?

DON
Ezek. Csak maga repül?

NAGYPAPA
(hátrapillant a kislányra) Fél a
repüléstől. Nem mer még a létrára sem
felállni.

A Nagypapa visszafordul Donhoz.

NAGYPAPA
Melyik a magáé?

Don a saját gépére mutat, de közben Richard felé int.

DON
Az, ott. De a kollégámmal repül, ha nem
gond. Nekem még tart az ebédszünet.

8. RICHARD GÉPE. FELSZÁLLÁS KÖZBEN. DÉLUTÁN.

A műszerfal felől látjuk, amint Richard pilótasapkában, repülősszemüvegben a gépet vezeti, mögötte pedig ott ül a Nagypapa.

9. MEZŐ. DÉLUTÁN.

Richard gépe felemelkedik.

10. RICHARD GÉPE. ÉBOLT. DÉLUTÁN.

A műszerfal felől látjuk, amint a gép elemelkedik.
Richard hátrakiált.

RICHÁRD
Majd mutassa, hogy merre!

Az öreg nagyban bólogat.

11. ÉGBOLT. DÉLUTÁN.

Richard gépe a felhők között. Alant megművelt földek.

12. RICHARD GÉPE. ÉBOLT. DÉLUTÁN.

Az öreg mutat és mond valamit Richardnak, de persze nem érteni.

13. ÉGBOLT. DÉLUTÁN.

Richard gépe „elborít” lefelé.

14. TANYA. DÉLUTÁN.

A tanyát látjuk, semmi nem mozdul. A ház mögött
veteményeskert, egy kutya alszik kikötve a palánkkerítés
mellett.

A kutya hirtelen felemeli a fejét, és hegyezni kezdi a
füleit.

15. ÉGBOLT. DÉLUTÁN.

Richard gépe az égen.

16. TANYA. DÉLUTÁN.

A kutya ugat.

Kinyílik a tanyasi ház ajtaja.

17. ÉGBOLT. DÉLUTÁN.

Richard gépéről látjuk a tanyát:

Egy idős nő lépdél az udvaron, és ahogy megpillantja a gépet, egy zsebkendővel integet.

18. RICHARD GÉPE. ÉBOLT. DÉLUTÁN.

A Nagypapa lelkesen visszainteget.

Richard felnevet.

19. ÉGBOLT. DÉLUTÁN.

Richard gépe visszafelé száll a mikor...

...hirtelen megpillantjuk Don gépét, amint alacsonyan, Richard gépe alatt a tanya felé húz.

20. RICHARD GÉPE. ÉBOLT. DÉLUTÁN.

Richard és a Nagypapa figyelik, amint Don gépe elhúz alattuk. Látni, hogy a pilótafülkében ott ül a kislány is.

NAGYPAPA

Ez hova megy? Forduljon meg! Utána!

RICHARD

Nyugodjon meg! Don tudja, mit csinál!

Ezzel elborítja a gépet, az öregbe fojtva a szót.

21. MEZŐ. DÉLUTÁN.

Don gépe éppen leszáll.

A Nagypapa és Richard a másik gép mellett ácsorognak, Richard a gépnek támaszkodva dohányzik.

Nagypapa láthatóan ingerült, és ahogy a gép leszáll, azonnal futni kezd felé, hogy leszedje a keresztvizet Donról.

Richard is eldobja a cigarettát és az öreg után indul, hogy meg tudja akadályozni a verekedést.

Don gépe lassan áll meg, a propellerek pörögnek még.

A Nagypapa fut a gép felé, dühös arccal - aztán hirtelen hitetlenkedve megáll. Richard szintúgy, de ő inkább amolyan „na már megint Don” kifejezéssel lassít le és lép az öreg mellé.

Gyöngyöző kacagás hallatszik.

A gépből kimászik a kislány, és lelkesedve kezd el szaladni a nagypapa felé.

KISLÁNY

Papa! Láttam a házunk és akkora volt, mint egy babaház! Integettem a mamának! És nem féltem! Don azt mondta, hogy azért féltem előtte, mert leestem és meghaltam... De most már nem kell félnem soha többé!

Odarohan a Nagypapához, a nyakába ugrik, az meg a hirtelen súlytól, hogy el ne essen, körepörög a lánnyal.

KISLÁNY

Ha nagy leszek, akarok egy repülőt! Én szerelem majd és utasokat röptetek! Mit szólsz, lehet?

Elkezdi csókolni a nagyapját.

KISLÁNY

Na, papa, papa, papa!

Az öreg nevetve pörög vele, aztán leteszi a földre.

NAGYPAPA

Megbeszéljük. Várj egy kicsit.

Benyúl a zsebébe és előveszi a pénztárcáját, abból meg bankjegyeket és Richardnak adja.

NAGYPAPA

Köszönjük.

Hátrapillant Donra, aki éppen kikászálódik a gépből.

NAGYPAPA

Ez a maga barátja... ez még a halottat is meggyőzné, hogy keljen fel. Nem hittem volna, hogy (a kislány felé int) bármikor az életében felmegy egy lépcsőn, annyira félt.

Megcsóválja a fejét és csettint. Richard visszapillant Don felé, aki elindul feléjük, mosolyogva. Richard összehúzott szemmel figyel.

A Nagypapa a Kislány felé fordul, aki közben Richard pilótafülkéjébe is belemászott.

NAGYPAPA

Na, gyere!

A kislány kimászik, és mikor elhalad Richard mellett, még odaszól neki.

KISLÁNY

A te fülkéd rettentő koszos, bácsi.
Tanulhatnál Dontól.

A Nagypapa rebeg valami bocsánatfélét, de Richard nem figyel oda.

Dont nézi.

Don odaér hozzá és valahová Richard mögé pillant.

DON

Jó nap ez a repülésre.

Richard is hátrapillant - és vagy 40 embert pillant meg, akik mind reptetésre várnak. A Nagypapa éppen eléri őket és nagy hangon magyarázni kezd.

Néhányan figyelnek rá, aztán megint feléjük néznek.

Egy pár fickó el is indul. Néhányan követik őket.

Richard megreppen és önkéntelenül is hátrébb lép. Nagyot nyel.

De Don megnyugtatólag a vállára teszi a kezét.

22. MEZŐ/ÉGBOLT. NAPPAL.

Montázst látunk:

Don az előbb látott férfiakkal viccelődik.

Don a pilótafülkében nevetve, mögötte az egyik férfi, aki nagyot húz egy sörösdobozból.

Richard a gépéhez kísér egy kövér nőt, közben Dont figyelni. Don egy nővel förtöl, a nő le van nyűgözve.

Emberek felfelé figyelnek, nézik a gépeket.

Don a pilótafülkében a nővel. A nő megcsókolja.

A gépek elhúznak egymás felett-alatt.

Richard a pilótafülkében a kövér nővel. A kövér nő lehányja Richard fejét.

23. MEZŐ. ESTE.

Richard és Don egy kis tábortűznél ülnek. Richard a földre terített kabátjára önti a zsákja tartalmát: egy raviolikonzervet, lönchúst és két barack konzervet. Felpillant Donra.

RICHARD

Na, melyiket bontsuk meg?

Don megvonja a vállát.

DON

Tökmindegy.

Richard felvonja a szemöldökét.

RICHARD

Ne csináld! Én egy ökrök fel tudnék falni, olyan éhes vagyok. A ravioli jó lesz. Utána meg egy kis barack. Mit szólsz?

DON

Bármit adsz, elfogadom.

Richard kurtán felnevet, és közben elkezdi kinyitni a raviolit.

RICHARD

Ugyan már, Don! Te voltál, aki rádumálta az egész falut!

Megáll, leteszi a konzervet és benyúl a zsebébe. Egy jó csomó bankjegyet húz ki, összegyűrve.

RICHARD

Annyit kerestünk ma, mint máskor egy hónapban!

Don halkán szólal meg.

DON

Azt mondtad, hogy tanítót keresel...

Richard, még mindig a pénzt számolva, odaveti.

RICHARD

A tanító az várhat! Most a pénzem számolom és én mondom neked, Don...

Felpillant.

Don nincs ott.

Richard úgy megijed, hogy térdelésből hátraesik.
Körbenéz.

Don sehol.

RICHARD

Don?

Senki.

RICHARD

Don? Ez nem jó vicc!

Senki.

Richard feláll. Visszanéz a konzervre és a szétszóródott bankjegyekre. Gyorsan felmarkolja a bankjegyeket, és a zsebébe gyűri őket.

RICHARD

Don? Don!

Senki sem válaszol.

Richard a tűz körén kívülre bámul.

Sötétség.

Visszahátrál a géphez és kivesz egy nagy csavarkulcsot.
Elindul a sötétségbe.

Lassan halad előre.

Hirtelen azt veszi észre, hogy ködben lépdel.

Megáll, elbizonytalanodik.

RICHARD

Don?

De a hangja most tompának tűnik: a köd elnyeli.

De Richard megy tovább. A köd teljesen beborítja. Nem lát az orránál sem tovább.

Kiáltani próbál, de csak rekedtes, halk vakkantásra telik.

RICHARD

Don, merre vagy?

Lassan valami nagy, sötét tömeg bontakozik ki a ködből.

Valami tárgy.

Richard óvatosan halad előre.

A tárgy egyre inkább kibontakozik a ködből.

Richard a szemeit erőlteti. Lassan rádöbben, hogy ez...

...egy ágy.

Egy ágy a mező közepén.

Richard megdöbbenve megtorpan.

Aztán, mintha valami felismerés venne rajta erőt, közeledni kezd.

Most már jobban ki lehet venni az ágy lábának részleteit.

Richard feljebb emeli a tekintetét és...

...ekkor veszi észre, hogy van valaki az ágyban!

Egy sápadt, fehér, ovális arc, a tejfehér ködben kivehetetlen vonásokkal.

Halk, kísérteties hang.

HANG

Ricsi...

24. MEZŐ. REGGEL.

Richard hideg verítékben riad fel. Ritmikus fémcsörgést hallani. Felpillantva Dont látja, ahogy az bundáskenyér sütéshez készülődik. Éppen a tojást veri fel egy ütöttkopott fémedényben.

DON

Megpróbálom. Mit szólsz?

Richard visszahanyatlik a hálósákjába. Nagyot sóhajt, és a kezeibe temeti az arcát. Nagyot fújtat.

RICHARD

Azt... azt hittem elvesztél, Don...

Don megáll.

DON

ÉN? Nem te?

Richard felnéz rá a földről. Dont nem nagyon zavarja, amit Richard gondol, vagy éppen kérdezne, készülődik a sütéshez.

Egy olajos, kopott füzet fekszik a tűzhely mellett. Abból tép ki egy lapot és meggyújtja. A gyújtóssal pedig a tűzhelyen levő kukoricacsutákat próbálja fellobbantani.

Rápillant Richardra, aztán odadobja neki a füzetet.

DON

Addig olvasd a gyújtóssal.

Richard megvonja a szemöldökét.

RICHARD

Mi a fene ez?

Don serénykedik.

DON

Van olyan, hogy kapsz egy könyvet, és el kell olvasnod.

Richard megforgatja a lapokat. Bűdös, koszos, olajos saláta.

RICHARD

Könyvet? Ez vécépapír.

Don megvonja a vállát.

DON

Útmutató megváltóknak. Vagy valami ilyesmi a címe.

Richard rápillant a füzetre. Valami szervíznapló lehetett régen, de valaki gyerekes kézírással azt írta rá:

A Messiás kézikönyve

Avagy

Emlékeztető a Fejlett Lélek számára

Látszik, hogy először a cím utótagját írták rá, és csak aztán kanyarította rá valaki az előtagot a Messiással.

RICHARD

Tök más a címe.

DON

Akkor tök más. Számít?

Richard nem figyel, mert a füzetet lapozza. Mondások vannak benne, mondatok szétszórva, kézzel belejegyzetelve, néha a margóra írva, esetleg a másik oldalon folytatva. Szóval egy káosz.

RICHARD

Tanulni annyi, mint felismerni, amit már régóta tudsz.

Richard felnéz, tekintete értetlen. Tovább olvas.

RICHARD

Cselekvés: annak bizonyosága, hogy tényleg tudod.

Richard lapoz.

RICHARD

A tanítás: emlékeztetni másokat, hogy tudják ők is, ugyanolyan jól.

Újra lapoz.

RICHARD

Valamennyien tanulók, cselekvők és tanítók vagytok. (Donra pillant) Mi ez? Dalai láma összes?

De Don nem nevet az ócska viccen. Csak süti a bundáskenyeret.

DON

Csak ki kell nyitni valahol ha kérdésed van, és megkapod a választ.

Richard gúnyosan felhorkan.

RICHARD

Varázskönyv!

DON

Nem. Bármelyik könnyvel megteheted ezt. Hunyd be a szemed és üsd fel valahol!

Richard behunyja a szemét és kinyitja a füzetet. Lassan, hunyorogva, leskelődve elolvassa, ami a lapon áll:

RICHARD

Ne fordulj el a lehetséges jövőktől, amíg meg nem bizonyosodtál arról, hogy nincs mit tanulnod belőle. De szabadságodban áll bármikor

*meggondolnod magad és választhatsz
másik jövőt vagy másik múltat.*

Richard felnéz, és tünődve ismétli.

RICHARD
Másik múltat választani?

25. MEZŐ GIRBEGURBA FÁVAL. NAPPAL.

Szandálos gyereklábakat látunk. A porban hevernek.

Egy szimatszatyor.

Egy zsíros, koszos füzet. Ugyanolyan, mint az, amit Richard olvasott. Lapjait a szél fújja. A borítóján a következő, gyerekkézzel írt, de félbehagyott cím:

Emlékeztető a ---

Egy kisfiút látunk (a kis Richard, RICSÍ), aki legörbült szájjal, a földön kuporogva sír a fűben, nem messze egy kis földúttól.

Fején csálé indián fejdísz, rajta egy kék toll.

Ölében egy nagyobb fiú (TOMI) fejét tartja. A fiú arca nagyon sápadt, de egyébként nyugodt.

Ricsi hang nélkül, kétségbeesetten sír. A szívünk szakad belé.

Egy koszos, ütött-kopott kisteherautó áll meg a földúton.

Ricsi sírva kiabálni kezd és megpróbálja felhúzni Tomit, a bátyját. Szenvedve, a hóna alatt megragadva próbálja vinni, de elesik.

Ahogy felemelkedik, egy közeledő alakot pillant meg.

A férfi a Nap felől jön, nem lehet kivenni a vonásait.

Autószerelő overall van rajta és használt, olajos bakancs.

Ricsi reménytelenien bámul rá.

26. MEZŐ. NAPPAL.

Richard üvegesen bámul maga elé, szinte a semmibe, aztán nagyot horkant. Kiesik a kezéből az olajos messiás-füzet, amit eddig az ujjai közt tartott.

Zavartan körbenéz, de Don a gépe kereke mellett alszik egy pokrócon, arcán egy cowboykalap.

Richard előtt egy pléhtányér, letakarva egy másikkal.

Megdörzsöli a szemeit, felveszi a füzetet. Végigsimítja az első oldalt.

*A Messiás kézikönyve
Avagy
Emlékeztető a Fejlett Lélek számára*

Ujja a „Messiás” szón siklik. Megcsóválja a fejét.

Leteszi a füzetet és megnézi, mit rejt a tányér.

Bundáskenyér!

Egy szelet.

De ez olyan... olyan szép bundáskenyér.

Olyan „donos”.

Na, de belül milyen?

Felemeli a kenyeret és beleharap.

Látni, ahogy élvezi az ízét.

Aztán a kenyérnek vége is.

Richard Don felé néz. Még mindig alszik.

Richard gondol egyet és bemászik a pilótafülkébe. Ott újra kinyitja a füzetet. Vagyis kinyitja, de nem olvassa el a bölcsességet, mert valami más jut eszébe.

Behajítja a lap tetejét, és úgy csukja be a füzetet.

Előveszi a tárcáját és kinyitja.

Fakó fénykép.

Tomi és Richard van a képen (12 és 8 évesen), egy patakparton guggolnak. Teljesen őszinte tekintettel néznek vissza a válluk felett a kamerába, a fotós nyilván meglepte őket.

A fotó széle töredezett, ahol kilóg a tárcából és dörzsölődik.

Richard nagyot sóhajtvá tartja a kezében, aztán becsukja a tárcát.

Kinyitja a füzetet a behajtásnál, és a következőt látja:

Nem létezik akkora probléma, ami elől ne lehetne megfutamodni

Megkövülten nézi a mondatot, aztán...

...nagyot ugrik ijedtében, mert Don hangja metszi keresztül a csendet.

DON

Csak rajtad múlik.

Richard felpillant. Don még mindig a földön fekszik, szemébe húzva a kalap, onnan beszél.

DON

Csak megjegyeztem, hogy semmit sem kötelező csinálni.

Richard kitornássza magát a fülkéből. Leugrik a földre, és Donra bámul.

Süvít a szél.

Don a kalap karimája alól figyel Richardot. Feltámaszkodik.

RICHARD

Persze. Egyéb?

Közben leguggol és pakolni kezd. Don feltámaszkodik és letérdel mellé, segít neki.

DON

Jobb, mint utálni amit csinálsz.

Richard a szemöldökét ráncolja.

DON

Bármit abba lehet hagyni. Az önámítást, a tagadást is.

Richard megrezzen.

DON

A menekülést is. Teljesen szabad vagy.

Felegyenesedne, de Richard megmarkolja a karját.

RICHARD

Én nem menekülök. Én szabad vagyok.

Don nem szól egy szót sem, csak közömbös arccal pakol.

RICHARD

Don, mit akarsz tőlem? Miért jöttél?

Don még a füldet bámulja, aztán lassan felpillant. Egyenesen Richard szeméibe.

DON

Mindenkinek van egy könyve, Richard.

Don átnyújtja az általa az utóbbi percben tökéletesre összepakolt étkezőkészletet.

Aztán feláll. Richard keze ernyedten hullik le a karjáról.

Don a gépéhez sétál. Richard utána kiált.

RICHARD

Don, én szabad vagyok! Szabad! Nem hallod?

Richard a könyvre pillant, ami a földön fekszik, nem messze tőle.

RICHARD

(suttog) Szabad...

Feltámad a szél.

Megindulnak a lapok.

*Tanulni annyi, mint felismerni,
amit már régóta tudsz*

Don vigyorogva áll a gépe mellett, karbatett kézzel.

DON

Érzed-e, hogy tanulsz, Richard?

27. GYÖNYÖRŰ, TÜRKIZKÉK ÉG. NAPPAL.

Oldalról látjuk a két gépet, ahogy egymás mellett haladnak, Richard közelebb hozzánk, Don távolabb.

Alattuk a táj, mint egy zsebkendő, amit a zöld különböző árnyalataiból varrtak össze.

Az egész élmény annyira tiszta, felemelő, hogy az ember szinte belesajdul.

28. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. NAPPAL.

Richard kinéz Don felé és felemeli a hüvelykujját.

29. DON PILÓTAFÜLKÉJE. NAPPAL.

Don örömittasan felkiált.

30. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. NAPPAL.

Richard benyúl a dzsekijébe és előhúz két szivart. Leharapja ez egyiknek a végét, elengedi a kormányt (a gép kicsit billegni kezd), és rágyújt a szivarra.

Élvezkedve kifújja a füstöt.

Felmutatja a másik szivart Donnak.

31. DON PILÓTAFÜLKÉJE. NAPPAL.

Don int Richardnak, mintegy „ide velem, haver!”.

32. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. NAPPAL.

Richard megvonja a vállát. „De hogyan?”

33. DON PILÓTAFÜLKÉJE. NAPPAL.

Don mutatja, hogy „Dobd át!”

34. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. NAPPAL.

Richard felnevet és megvonja a vállát. Nekikészül és Don felé dobja a szivart.

Persze az nem éri el a másik gépet és eltűnik valahol az alattuk, az égben.

Don gépe hirtelen egyszerűen „leesik” Richardé mellől.

Richard megrémül és elkezd kikémleni a gépéből, jobbra, balra, de nem lát semmit.

Aztán meghallja Don gépének jellegzetes hangját és megpillantja magát a gépet is. Az lassan emelkedik fel Richard gépe mellé.

Don vigyorogva integet.

És szájában egy meggyújtatlan szivar.

35. KASZÁLÓ MELLETT. NAPPAL.

Richard gépe száll le éppen. A gépet egy kerítéssel párhuzamosan, attól úgy 100 méterre teszi le.

Szemből látjuk, ahogy a gép földet ér a sárgás-zöldes kaszálón.

Egyre lassul, Richard pedig az eget kémleli.

Megvan: ott lebeg Don gépe.

És most elindul lefelé.

Richard feltolja a homlokára a pilótaszemüveget, és úgy nézi.

RICHARD

Don, ez nem lesz jó.

Don gépe közeledik, de nem párhuzamosan akarja letenni, hanem merőlegesen a kerítésre.

Richard kiugrik a gépéből, és kétségbeesetten integetni kezd.

RICHARD

Don, ne! Ne itt! Ott egy kerítés!

De Don mintha nem látná se Richardot, se a kerítést, egyenesen Richard gépe felé tart.

RICHARD

(Ordít) Don, kapd fel a gépet!

De Don gépe egyenesen Richardé felé tart.

Richard kővé dermedve bámul. Visszanéz a gépére, aztán fel.

Don gépe már ott is van.

Bőg a motor.

Egy pillanat és kész a katasztrófa!

Richard csak áll és szembenéz a felé zúgó monstrummal.

De Don gépe elzúg a feje felett.

Richardot a gép szele szinte letaszítja a lábáról.

Összeszorított szemmel várja a robbanást.

Egy kéz nehezedik a vállára és Don hangját hallja.

DON

És bumm.

Richard hátrapillant.

Don áll ott, a szájában a meggyújtatlan szivar.

Mögötte meg a gépe, szépen leparkolva.

36. KASZÁLÓ MELLETT. NAPPAL.

Richard és Don a mezőn lépdelnek. Richard magába mélyedve szólal meg.

RICHARD

Ez lehetetlen. Nem volt helyed a
leszállásra.

Mennek tovább.

Don hirtelen megáll.

Richard nem veszi észre azonnal, megy még néhány lépést,
aztán visszafordul.

Ott áll Don a mező közepén. Körülötte a semmi meg a nagy
ég.

DON

Ez itt (körbemutat), ez a valóság,
szerinted? Mit gondolsz, Richard?

Richard áll egy darabig. Hátrasimítja a haját.

RICHARD

Hát... Nem... Ez...

Don kérdően néz rá.

RICHARD

Ez...

Richard körbepillant. Mező. Ég. A repülőgépek messzebb.

Lehunyja a szemét.

RICHARD

Ez csak illúzió... Illúzió. Azt mondják az okosok...

Don elvigyorodik és előveszi a ronggyá rágott szivart a zsebéből. Leharapja a végét és kiköpi.

DON

Azt mondják?! Az kevés. Az az ő világuk. Hol vagy te, hm?

37. KASZÁLÓ MELLETT. NAPPAL.

Emberek állják körül a két gépet és látni, hogy a messzeségben még érkeznek néhányan.

Dont látni, ahogy poénkodik, nevetgél, alkudozik a leendő utasaival.

Richard is egy kisebb embergyűrűben áll, de Dont figyeli. A keze azért szinte robotikusan dolgozik, beszedi a pénzt, kezét ráz.

Amikor szükség van egy darab papírra, hogy össze tudjanak adni pénzüsszegeket, akkor meg - kitép egy lapot a Messiások kézikönyvéből, és arra firkál.

Látjuk újra a gépeket, ahogy felszállnak, leszállnak, az emberek nevetgélve kimásznak a gépből. Van olyan is, aki szédülve, dülöngélve távozik a helyszínről.

Richard mellett egyre kevesebben vannak, valahogy a többség Donnal menne - és van is valami a fiúban, valami (nem fizikai) aura, valami a személyiségében, ami körülveszi.

Látjuk Richard arcát, és a fejmozgásából kikövetkeztethető, hogy Dont figyeli felszállni. A reakcióból ítélve nagyon rövid felszállásai vannak.

Szinte helyből csinálja.

38. KASZÁLÓ MELLETT. KÉSŐ DÉLUTÁN.

Richard izzadt és koszos, bűdös az egész napi munka után. A haja csapzott, láthatóan nagyon fáradt. Még mindig sokan veszik körbe őket.

Richard Don mellett áll és úgy súgja oda Donnak.

RICHARD

Én kivagyok, mint egy kutya. Fürdőre van szükségem, meg valami rendes kajára. Nekem ennyi volt a mai nap.

Don (akin egyáltalán nem látni megviseltségnek még a nyomát sem) a tömeget fürkészi.

DON

Jó, hagyjuk abba mára. Én is... Várj csak!

Richard nem érti. Odapillant, ahová Don.

Egy tolószékes férfit lát a tömegben. A férfi vézna madárként gubbaszt ott, csak a szemei merednek élőn Donra.

Don felemeli a hangját.

DON

Emberek, késő van! Még egy utolsó fuvart viszek és vége mára!

A tömeg felmorajlik.

TÖMEG

Ne már!

Ne tudd meg, honnan idejöttem, hogy repülhessek!

Apám, ne játsszál már! Még 5 óra sincs!

Hirtelen hogy meggondolta magát!
Persze, láttam, hogy a polgármesteréket még azért felvitték!

Don odalép a tolókocsishoz.

DON

Maga, uram. Repülni jött?

Hangok tovább morajlanak.

TÖMEG

Na, ne. Most meg azt a nyomorék faszit akarja fölvenni?

Hát kíváncsi leszek. Meggebed, míg a gépig a hátán elviszi!

A tolókocsis Dont figyeli. A szemei élénken csillognak.

TOLÓKOC SIS
Repülni.

DON
Akkor jöjjön, aztán üljön be.

Azzal sarkon fordul és elindul a gépéhez.

A tömegben néhányan felbödülnek.

TÖMEG
A szemétje! Viccelődik a nyomorék
faszikámmal! Hát mingyár' odamegyek, de
komolyan, aztán úgy...

A tolókocsis figyeli Dont, aztán hirtelen...

... előreesik a kocsiból.

A tömeg felmorajlik. Richard megmozdul, hogy segítsen.
Néhányan előreszaladnak, hogy felsegítsék, de a
tolókocsis int nekik, hogy hagyják.

Feltámaszkodik a kezein. Csorog a nyála az erőlködéstől.

A tömegben pissenést se hallani.

Felhúzza a lábát.

Richard leesett állal bámul. Ugyanígy az emberek.

A tolókocsis nyögve felhúzza a lábát, aztán feltérdel.

Egy hang a tömegeből.

TÖMEG
Esküszöm, hogy 11 éve, a baleset óta
meg se mozdult...

A tolókocsis a mellette álló férfi lábába kapaszkodva
lassan feltornássa magát. A férfi dermedten áll, nem
meri megérinteni a tolókocsist, nehogy szétfoszoljon a
csoda.

A tömeg felhörren, majd egy öregasszony felkiált, éles,
rikoltó süvöltéssel.

ÖREGASSZONY
Csoda történt!

A tolókocsis zokogni kezd. Támolyogva elindul a gép felé,
ahol Don várja a pilótafülkében.

A tömegben egyre többen üvöltöttek fel. Egy férfi letépi magáról az inget, úgy üvölt artikulátlanul. Egy nő allelujázni kezd.

TÖMEG

Csoda!

Csoda történt!

Nekem rákon van, kérem, segítsen!

Az anyám, kérem, az anyám két hete halt meg! Támassza fel! Bármit megadok!

A tolókocsi már majdnem eléri a gépet.

Az emberek elkezdenek előremozdulni. Richard körbepillant. Kipirult, ordító arcok. Mindenkinek van egy megoldandó problémája. És most talán megtalálták a választ.

Richard a gépe felé kezd szaladni. Hátrapillant.

A tolókocsi mászik fel a gép utasterébe és ordít.

TOLÓKOC SIS

Menjen! Menjen már! Ezek széttépnek minket!

Richard beugrik a fülkébe.

39. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. KÉSŐ DÉLUTÁN.

Richard felszállás közben oldalra pillant. Még az ő gépe felé is futnak emberek. De a nagyobb tömeg Don gépe után lohol, ami lomha elefántként menekül előlük a kaszálon.

40. MEZŐ. ESTE.

Richard a gépe kerekének dőlve, egy takaróba burkolózva ül, és maga elé bámul. Egy fém flaska van a keze ügyében, azt most jól meghúzza.

Előtte kis tábortüzezske lobog.

Richard megszólal, a tűz másik oldalán levő valakihez beszél.

RICHARD

Nézd, Don. Tanultam tőled valamennyit, ez nem vitás. De ez egy kicsit sok.

Pont azért... jöttem el otthonról, mert
elegem volt az emberekből. Bármit adsz
nekik, ötször annyit követelnek. Nem
lehet velük kijönni.
Szóval, lehet, hogy te élvezed ezt a
fajta játékot, de nekem a hideg
futkosott a hátamon tőle.

Most látjuk, kinek beszélt: egy napraforgó van betűzve a
földre a tábortűz másik oldalán, rajta Richard
pilótasapkája, a pilótaszemüveg, a szája helyén pedig egy
cigaretta van az arcába tűzve.

RICHARD
Illúziók, mi?

Keresgélni kezd a holmija közt és egy pakli magyarkártyát
vesz elő. Elkezdi keverni, aztán kihúzza egy lapot.
Kimutatja a napraforgó felé, aztán tesz egy hirtelen
mozdulatot és - a lap eltűnt.

Richard vigyorogva emeli fel és mutatja meg mindkét
kezét.

RICHARD
Na, ez a valóság? Ez itt (körbemutat),
ez a fizikai világ, mi?

Babrálni kezd az ingujjával és kihúzza belőle az imént
„eltüntetett” lapot.

RICHARD
Trükkök. Bármit, amit akarsz,
megtehetsz, blablabla...

Merev ujjakkal babrálni kezd a tárcája után, aztán
előveszi a képet magáról és a bátyjáról.

Tomé ártatlanul pillant a kamerába.

A kis Richard műanyag szandálja.

Tomé rövidnadrágja.

Richard fürkésző szemei, ahogy a képet pásztázzák.

Egyre gyorsabb vágások a kép részleteiről és Richardról,
aztán, hirtelen...

... a kép kiszínesedik, megelevenedik...

... a pillanat újraindul, amit a kép eddig fogva tartott.

41. PATAKPART. NAPPAL.

Tomi és Richard ártatlanul pillantanak hátra, mi a fotós szemszögéből látjuk őket, a kamera keresőjén keresztül. A kép imbolyog, mintha mi lennénk a kamera.

TOMI

Jaj, apa!

APA HANGJA

Jól van, csak egy fotó, nem kell berezelní! Akkor maradtok? Én megyek, és lejjebb megnézem azokat a gombákat.

A két srác visszafordul, nem szól egy szót sem.

APA HANGJA

Na, jó. De maradjatok itt, a pataknál!

A két srác guggol, és a vizet nézi, amíg el nem hal az apjuk lépte az aljnövényzetben.

Richard a tiszta vízben nyüzsgő apró rákokat, kagylókat figyeli.

RICHARD

Mit akartál mutatni nekem, Hatalmas Szikla?

Tomi felé fordul.

TOMI

Valami tök barót.

Azzal felpattan, és lejjebb fut a patak mentén, oda, ahol az kiszélesedik. Sávokban ömlik be a fény, és mézszínű foltokkal borítja el a testét.

TOMI

Maradj ott!

Richard türelmetlen.

RICHARD

De mi az?

TOMI

Mindjárt meglátod!

Tomi a patakpart szélén egyensúlyoz, aztán egyetlen lendülettel belelép a patakba!

Azaz csak belelépne, de nem süllyed el. Ott áll a parttól fél méterre és nem süllyed le.

Beljebb lép. Ott sem süllyed el.

A patak közepén áll és nem süllyed bele a vízbe.

Richard leesett állal guggol.

RICHARD

Tomi, te tudsz a vízen járni?

Tomi vigyorog. Van ebben a vigyorban valami ismerős...

TOMI

Naná. Mér', mit hittél?

Richard feláll.

RICHARD

De mint a Jézuska?

Tomi csettint az ujjával.

TOMI

Egyszerű, mint a pinty, öregharcos.

Richard áhitatosan közelebb megy. Tomi vigyorog. Itt valami nem stimmel. Valami nagyon nem stimmel...

Richard még közelebb megy.

Tomi arrébb sétál a patakon.

Richard valamit megpillant a vízben: árnyékokat ott, ahol Tomi áll.

Ezek... Kövek!

Tomi is észreveszi Richard arcán, hogy lebukott és elneveti magát.

Richard paprikavörös lesz a méregtől.

RICHARD

Csaltál! Látom a köveket!

De Tomi csak nevet és átugrik a másik partra. Richard utána futna a patakba helyezett köveken, de megcsúszik és beleesik. Csurom vizesen emelkedik ki a vízből, és sírni kezd.

Tomi odafut, és a kezét nyújtja.

TOMI

Jól van, ne sírj! Ne haragudj! Gyere ki...

De Richard megragadja a kezét és behúzza a vízbe. Ott meg elkezd püfölni.

RICHARD

Csaltál, csaltál!

Tomi szorosán átkarolja és lefogja a hüppögő Richardot. Közben a fülébe mondja.

TOMI

Nem kell mindent bekajálni, amit hallasz, Ricsi! Ne higgy nekik, bármit is mondanak!

Richard most már nem vádolja Tomit, hanem csak hüppög. Tomi a vízre mutat.

TOMI

Látod a kis rákokat, ott a vízben? A mederhez kapaszkodnak, mert félnek a sodrástól. Aztán egy nap az egyik majd azt mondja: „Igaz, hogy senki se próbálta előttem, mért ne engedném el” és elengedi a medret. Viszi majd a víz, pörgeti-forgatja, de aztán fel is emeli és elsuhan azok mellett, akik görcsösen kapaszkodnak a dolgaikba. Észreveszik persze, csak nem értik majd meg. Azt mondják majd „angyal, meg ilyesmi”. Nem értik, hogy ez is csak egyvalaki közülük, ugyanolyan, mint ők, csak... *mert valamit kezdeni az életével...*

Az utolsó mondatban Tomi hangja Donéba olvad át és...

...ahogy most jobban megnézzük, nem is Tomi, hanem Don öleli a kis Richardot.

A kis Richard felnéz és a felnőtt Richard hangján szólal meg.

RICHARD

(felnőtt hangon) Don? ...Don?

42. MEZŐ. REGGEL.

Richard rémulten ébred, az arca verejtékben úszik. A földön fekszik, ahová este esett, előtte a tábortűz romjai és...

... és egy villáskulcs lebeg a szemei előtt.

Lassan forog. Halk zenét is hallani.

Aztán leesik.

És mögötte ott áll Don, aggódó arckifejezéssel.

DON

Richard?

Richard merőn, szinte eszelősen bámul Donra, aztán a villáskulcsra. Aztán megint Donra.

RICHARD

Don? Don? Mi a fene ez?

Don leguggol és felveszi.

DON

Ez? Ez egy villáskulcs.

Richard meg mindig merőn bámul.

RICHARD

Nem, Don. Ez egy villáskulcs, ami itt lebegett még az előbb.

Don lepillant Richard mellé.

DON

Mennyit ittál?

Richard is lepillant. A laposüveg.

Richard nagyot nyög és hátrahanyatlik.

RICHARD

Nem eleget.

Fújtat egyet és felül.

RICHARD

De azért örvendetes, hogy megúszta.

DON

Igyekeztem nem odaveszni.

RICHARD
Hát, voltak kételyeim.

Don feláll és a lilásvöröses reggeli felhőket nézi.

DON
Mindjárt felkel a Nap.

Richardot ez nem izgatja.

RICHARD
Hogy találtál meg? Szinte lehetetlen volt.

Don elmosolyodik.

DON
Vigyázz, kezdesz a régi Richardra hasonlítani.

RICHARD
De tényleg, Don.

DON
A hasonlóságok vonzzák egymást.
Kozmikus törvény.

Kezet nyút Richardnak, aki elfogadja. Don felhúzza Richardot, most mind a ketten a vörös eget nézik. A szél fújja a hajukat.

RICHARD
Megtisztel, hogy szerény személyemet magadhoz hasonlítod.

Don komolyan rápillant.

DON
Nekünk csodagyártóknak össze kell tartanunk.

Richard elneveti magát, de közben meg is tántorodik. A fejét fogja.

Don kérdően néz rá, erre még jobban nevetni kezd.

DON
Van, aki tudat alatt kezdi tanulni a dolgokat. Te már jó úton jársz.
Nemsokára sokkal többet fogsz tudni.
Minden, amit látsz... vagy láttál például tegnap, a (gunyorosan) „csodák”... nem léteznek, persze. Mindent tudtunk

valaha, csak lassan áll össze újra a kép.

Richard már hisztérikusan röhög.

DON
És cefreszagod van, Richard.

Ő is elneveti magát.

Richard egy pillanatra abbahagyja a nevetést.

RICHARD
Sajnálom, Don.

Don nevet.

DON
Mit sajnálsz?

RICHARD
Téged.

Don elkomorodik. Richard is. Egymást támogatva állnak, kissé megrogyva, egymás vállát fogva.

Don nagyon elveszettnek tűnik.

RICHARD
Nem éri meg. Úgysem értik!

Don nem szól, csak tartja Richardot a vállánál fogva. Richard szemei vérben forognak, ahogy Dont bámulja.

RICHARD
(rekedten suttog) Nem értik, érted?
(Kiabál) Érted? Nem érdekli őket! Csak a vérszagra jönnek!

Don felegyenesedik. Nyugodt hangon szólal meg.

DON
Az emberek ilyenek. És kész. Ettől még nem rosszak.

Richard fújtatva támolyog.

RICHARD
Te teljesen hülye vagy, Don! Nincs értelme ezeket taníttatni! Barmok! Állatok!

Don felegyenesíti Richardot. A szemébe néz.

DON
Richard. Nekünk kell a változássá
lennünk, amit látni akarunk.

Richard imbolyogva áll Don előtt.

RICHARD
Sajnálom.

Don halvány mosollyal az arcán nézi Richardot.

DON
Az út mellett van egy büfé. Majdnem
levittem a tetejét.

43. MEZŐ SZÉLE. REGGEL.

A mező szélén, az országút mentén egy ócska büfé áll.
Farost és hullámpala az oldala, kopott fehér festék
takarja úgy-ahogy a pala rohadásos sebhelyét.

Megfolyt festékkal a „BÜFÉ” felirat díszeleg a bejárat
felett.

Nincs semmi zaj. Senki nem jár erre.

Csak a szél fúj.

44. BÜFÉ. REGGEL.

Don és Richard bent álldogálnak, sült kolbászt esznek
nagy adag mustárral egy papírtányéron. Fehér kenyér
fekszik a tányér mellett. Mindkettőjük előtt műanyag
félliteres pohárban sör.

Richard maga elé bámul, rág. Don is elgondolkodik.

RICHARD
Magányos vagy. Nem kéne neked egy
barát?

DON
Nem hiszem, hogy jó ötlet. Mindig
szedem a sátorfámat és elhúzok
valahova. Így nem lehet barátot
szerezni. Nem lehet rám számítani.

RICHARD
De én? Én köthetek barátságot?

Don belekortyol a sörbe. Felemeli a kolbászt és kitartja.

DON
Olyanok vagyunk, mint a mágnes.

Richard a kolbászt nézi.

RICHARD
Ez egy kolbász.

De Don nem zavartatja magát.

DON
A mágnes sem AKARJA odavonzani a vasreszeléket. Nem is tudja, hogy ő egy mágnes. Ő csak van. A valója, a vonzóképesége – az határozza meg, hogy mit vonz magához, meg hogy mit nem.

Richard közbeszól.

RICHARD
Várj, ó kis fizikusok fejedelme! Hadd fejezzem be!

Nyel egyet, és emelkedetten folytatja, kis iróniával.

RICHARD
Azt fogod most mondani, hogy így vagyunk mi is: mi vonzunk be mindent és mindenkit az életünkbe. Ami velünk történik, azt mi idézzük elő. Így van, Don?

Don somolyog egy nagy harapás közben.

DON
Nagyon is. És hogy tetszik ez neked?

Richard elgondolkodik.

RICHARD
Lehet benne valami. Vagy nem. Hogy csináljuk? Mármint a vonzást?

Don megáll az evésben.

DON
Hasonszőrűek vonzzák egymást. Kozmikus törvény, emlékszel? Csak legyél az, aki vagy, tedd azt, amit tenned kell és elkerülnek azok, akiktől nincs mit tanulnod. De mások meg megkeresnek, mert tanulni vágyanak.

Richard hűmmög és harap egyet a kolbászba. Emészti a hallottakat.

RICHARD
Ehhez túl nagy hit kell. És így leszel magányos.

Don leteszi a sörét.

DON
Nem kell hit. Csak képzelet.

Felvesz egy morzsát a tányérról.

DON
Ha csak annyi képzelőerőd van, mint ennek a morzsának, már minden lehetséges.

Richard figyel.

RICHARD
Képzelet? Elképzélhetek én bármit, de az csak a képzeletemben marad.

Don elvigyorodik.

DON
Hát ez az, ami nem igaz. Minden ott van bent. Az egész...

Körbemutat, de Richard fejezi be.

RICHARD
...illúzió.

Don bólint.

DON
A képzeleted befolyásolja a valóságot. Az vagy, amit hiszel, és a világod is olyan, amilyennek te teremtetted. Minden gondolat mágnes. Amitől félsz, az is rád szakad. Bánj a képzelettel alkotó módon, öröm és haszon köszönt rád.
Mivel álmodsz, Richard?

RICHARD
Repülőkkal.

DON
Azok is vesznek körül. És mit jelentenek ezek neked?

RICHARD
A szabadságot. Talán.

DON
Éppen ez az! Te már szabad vagy! Ha ezt megérted végre, akkor kezdődik el minden! Csak képzelet, érted? Képzelet! És az élet nem csak repülőkből áll.

A Büfés (egy kövér, zsíros hajú férfi) gyanakodva figyeli őket. Kicsit el is torzul az arca, mintegy „két bolond egy pár”.

RICHARD
Szóval akkor nem vagy magányos?

DON
Nem. Amíg hasonszőrűekkel találkozom.

Richard a piros szaftot nézi.

RICHARD
Akiket te vonzassz magadhoz?

Don megvonja a vállát.

RICHARD
Én is meg akarom tanulni ezt a... vonzás dolgot.

Don elmosolyodik.

DON
Oké. Csak képzeld ide, amit szeretnél idevonzani. Ha lehet, részletesen.

RICHARD
Nőt is lehet?

Don csak elhúzza a száját.

Richard megvonja a vállát és behunyja a szemét.

Don hangját hallani, suttog.

DON
Ha akarsz, gyújts fényt ott benn. Úgy könnyebb.

Richard kimerülten kifújja a levegőt. Éppen megszólalna, amikor...

Richard szélesen elmosolyodik, a szemei még mindig csukva.

Don figyel.

Richard megszólal, a szeme még mindig csukva.

RICHARD
Megvan.

DON
Megtudhatom, mi az?

RICHARD
Egy toll.

DON
Mármint...

RICHARD
Egy kék madártoll.

DON
(vállat von) Hm. Kinek a pap...

RICHARD
És mikor jelenik majd meg?

DON
Ha tisztán, részletesen láttad, akkor most éppen úgy rohan feléd, mint egy teherautó.

Richard kinyitja a szemét.

RICHARD
Teherautó?

Don megtörli a kezét egy szalvétában.

DON
Menjünk.

Odalép a Büféshez és átnyújt neki néhány bankjegyet.

DON
Ha azt akarod, hogy tényleges fizikai valójában jelenjen meg, akkor magad is oda kell képzelned vele. Úgy csináltad?

Ahogy a Büfés kinyúl a bankjegyekért, felhúzódik a pólója ujja.

Egy kék toll van a tricepszére tetoválva.

Richard csak áll, leesett állal.

RICHARD
Hát... nem teljesen.

45. VÍZTORONY BELSEJE. NAPPAL.

Lábak egy létrán.

Gyermekkezek kapaszkodnak.

Ziháló lélegzet. De nem csak a fáradtságtól.

Ez zokogás.

Egy láb megcsúszik.

Egy kis alak egy nagy víztorony rettentő geometriájú gyomrában.

46. VÍZTORONY TETEJE. NAPPAL.

Csend.

Hirtelen kinyílik egy csapóajtó.

Óvatosan egy buksi jelenik meg a csapóajtó nyílásában.

A 12 éves Richard az.

Kisírt szemekkel emelkedik ki a nyílásból.

Kirak valamit maga mellé a tetőre, aztán felhúzódszkodik.

Felkapja a valamit. Egy piros, ütött-kopott, fából faragott repülőmodell az.

Magához szorítja, aztán a torony pereméhez megy.

Még mindig hüppög. Most újra sírásra görbül a szája.

Sír egy kicsit, aztán kiáll a szélére.

Szétnéz: gyönyörű a táj. A régimódi víztorony tetjéről messze ellátni a falu házai felett.

Bár a könnyei még nem száradtak fel, most nem sír.

Kitágult szemekkel bámul körbe.

Most a repülőgép modellt emeli fel. Elnézi egy ideig, aztán...

...lehajítja a mélybe.

Kihajol, hogy utánanézzon...

...de ekkor böggő motorzajt hallunk!

Richard visszahököl és hátra is esik.

A víztorony pereme alól pedig Don piros duplaszárnyú repülőgépe vágódik fel a magasba örült zaj közepette!

Richard arcán földöntúli boldogság. Artikulátlanul felordít.

Felugrik és integet a gépnek, ami böggve, rakétaként fúrja magát az égbe.

Már el is tűnt.

Richard csak áll ott és a kezét napellenzőként az égbe bámul.

47. ÉGBOLT. NAPPAL.

Don gépe még mindig emelkedik, majd látni mögüle, hogy a felnőtt Richard gépe ott halad előtte.

48. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. NAPPAL.

A felnőtt Richard hátrapillant. Látja Don gépét közeledni.

49. ÉGBOLT. NAPPAL.

Don gépe a feje tetjére áll, ahogy Richard gépéhez közeledik.

Richard gépe fölé ereszkedik.

Most ugyanolyan sebességgel haladnak, csak Don gépe Richard feje felett repül, Don kilóg a pilótafülkéből és Richardra vigyorog.

Annyira közel van, hogy szinte megérinthetné Richard kinyújtott kezét.

Richard ereiben szinte megfagy a vér.

Don kivesz valamit a fülkéből és Richard felé nyújtja.

Ő önkéntelenül felnyúl érte és átveszi.

Behúzza és rápillant.

Egy kis piros repülőgépmodell.

Don elborít felfelé és -

- Richard belerohan egy felhőbe.

50. FELHŐBEN. NAPPAL.

Richard arcát látni, amint a felhőben száguld. Szinte semmi hang nincs, csak valami tompa siklásféle.

Suhogás.

Kifényesedik meg visszatompul a fény is.

Az egyik ilyen fényesedésnél Richard azt veszi észre, hogy -

51. KÖDBEN. NAPPAL.

- nem is felhőben száguld egy repülőgépen, hanem vastag ködben áll.

Végignéz magán: pilótaöltözékben van, kezében a piros repülőgépmoddellel.

Valami tompa zajt hall.

Előrepillant.

Valami nagy, sötét tömeg bontakozik ki a ködből.

Valami tárgy.

Richard megborzong. Óvatosan előre indul.

A tárgy egyre inkább kibontakozik a ködből.

Richard tudja, mi az. Persze, hogy tudja. Hiszen ott volt, amikor...

Ez egy...

...egy ágy.

Egy ágy a mező közepén.

Richard megtorpan. Aztán újra elindul. Tudja, mi vár rá.
Most már jobban ki lehet venni az ágy lábának részleteit.
Van valaki az ágyban...
Egy sápadt, fehér, ovális arc.
Halk, kísérteties hang.

TOMI HANGJA
(Rekedt) Ricsi...

Richard előrelép és kinyújtja a repülőgépmodellt.

TOMI HANGJA
(Rekedt) Nekem az már nem kell,
Magányos Farkas. Az Örök Vadászmezőkön
mi gép nélkül repülünk...

A vége már köhögésbe fullad.

A felnőtt Richard csak áll ott gyámoltalanul, kezében a repülőmódellet és az ágyékánál egy sötét folt kezd terjedni.

Halkan sírni kezd.

52. MEZŐ. REGGEL.

Richard serpenyőjét látni.

Benne 3 darab széné égett bundáskenyér, az egyik még mindig lángol.

Richard maga elé bámul a serpenyő mellett guggolva.

DON HANGJA
Richard! (Hangosabban) Richard!

Víz löttyen a serpenyőbe. A tűz elalszik, a szétégett kenyerek úsznak.

Richard magához tér és ösztönösen felkapja a serpenyőt. Az egész lötty ráömlik.

Csak bámul magára, ahogy a szenes, olajos lé folyik a lábszárán.

Don a pléhbögréjével áll mellette.

DON
Hát ma se jön össze a fenomenális
bundáskenyér.

Richard csak pislog, dühösen.

DON
Ne mérgeledj. Nem oda figyeltél. Majd
összedobok én valamit.

Elveszi Richardtól a serpenyőt.

RICHARD
(nyögve) Nem tudom, hogy képes vagyok-e
bármire, Don. Rosszul vagyok.

DON
Bizonygasd csak a korlátaidat, és
tényleg nem leszel képes semmire...
(Elgondolkodik) Krumplis tojást
csinálok, mit szólsz?

Elfordul és a zsákja felé indul.

DON
Ahhoz, hogy szabadon élhess és
boldogan, fel kell áldozni a magadra
erőltetett szellemi nyomort. Ezt a...
végtelen unalmat. Nem mindig könnyű ez
az áldozat.

Richardnak mindaz, ami történik, látszólag sok. Leül és
körbenéz.

Don a reggelivel foglalatatoskodik, a repülők csillognak a
reggeli fényben.

Előhúzza az olajos messiás kézikönyvet. Kinyitja és
elolvassa, ami arra az oldalra van írva.

*Olyan probléma nincs,
amely ne hozna a kezében ajándékokat.
A problémákat azért keresed,
mert szükséged van az ajándékaikra*

A lap alján is van valami, kisebb betűkkel, fejjel
lefelé. Megfordítja a füzetet, és ezt olvassa:

*Bizonygasd a korlátaidat,
és tényleg nem leszel képes semmire*

Megdöbbenve felpillant Donra.

Az vigyorogva térdel a zsákja mellett, matat benne és felkiált.

DON

Kettő vagy három tojásra vagy jó?

53. MEZŐ. NAPPAL.

Don és Richard a gyenge szellőben állnak egymás mellett, zsebredugott kézzel. Don felpillant az égre.

DON

Jó kis napra van kilátás, tiszta az ég.

Richard is felemeli a tekintetét, aztán behunyja a szemét és élvezzi a nap melegét.

Aztán Don még hozzáteszi.

DON

Ma nem kell felhőket párologtatni.

Richard megdöbbenve pillant rá. Mi még nem tudjuk, miért.

Don a gépek felé néz, hunyorogva.

DON

Jönnek.

54. ORSZÁGÚT. NAPPAL.

Embereket látni Don és Richard szempontjából, akik az országúton közelednek. Mindenféle van közöttük, öreg, fiatal, beteg, egészséges.

55. MEZŐ. NAPPAL.

Richard nagyot nyel. Don nem mosolyog. Pedig megtehetné.

Elindul.

56. A GÉPEK ELŐTT A MEZŐN. NAPPAL.

Don a gépek előtt áll, Richard kissé mögötte. A tömeg, úgy 20-30 ember körben áll, tőlük úgy 4 méterre és őket bámulja.

Richard idegesen néz körbe.

Kíváncsi arcok. Suttogás. Fürkésző tekintetek.

Egy idős nő. Gyerekek. Fiatalok, egy férfi egy sárgadinnye nagyságú, lelógó daganattal a nyakán (tőle mindenki eltávolodik kicsit). Egy öreg féllábú férfi egy lábon topog.

Richardnak ez nem tetszik. Lassan odalép Donhoz.

Az emberek szemei követik.

Csak a szél süvít.

RICHARD
(Odasúgja) Don. Hagyjuk ezt ma...

Don az embereket figyeli.

Az emberek őt.

Van ebben valami baljós.

Aztán Don szélesen elmosolyodik.

DON
Gyerünk, emberek, van olyan is, aki repülni jött ma?

A tömeg nem válaszol. Csak állnak és nézik őket. Hallani, ahogy sugdolóznak.

TÖMEG
Menjen maga először...

Nem én! Magának van ilyen daganata...

Én nem is tudom. Nem úgy néz ki, mint aki...

De hirtelen egy hangos kiáltást hallani.

HANG
Engedjenek! Engedjenek át! A jó istenüket már maguknak!

A tömeg morajlik, néhányan átkozódnak, de átengedik, lassan megnyílnak.

Egy férfi (az APA) jelenik meg, hátán hozva egy Kisfiút. A Kisfiú átkarolja az Apa nyakát, a fejét a vállán nyugtatja, nem látni az arcát.

APA
Repülni akarunk. Most rögtön!

Richard kétségbeesetten pillant Donra, de annak a szeme sem rebben.

Az Apa szeme nedves a könnyektől.

APA
Azt mondták...

Hátrapillant a tömegre.

APA
Azt mondták, hogy maga... hogy maga képes arra, hogy... hogy...

Don kicsit felemei az ujját.

Az Apa visszahőköl. A tömeg is.

Richard összeszorítja a száját.

Az Apa hátrapillant, az emberekre, mintegy „mit fognak ezek gondolni”, aztán leereszti a fiát a földre.

Richard megrémül. Tudja, hogy mit akar a férfi. Meg akarja gyógyíttatni a fiát Donnal.

Rémülten Donra pillant, de annak nem mozdul az arca. Van benne valami méltóságteljes most.

Az Apa leereszti a fiát a fűbe, arccal lefelé. Még mindig nem látni a fiú arcát.

A fiú kapaszkodna az apjába, de az elengedi és otthagyja. A fiú zokogni kezd.

Az apja után kapálódzik, de nem találja.

Az Apa arcán könnyek, ahogy nem messze letérdel a fűbe, és várakozón Donra néz.

Don az Apára pillant.

A fiú a földön zokog és megpróbál feltápáskodni, de látszólag még ez se megy neki.

Richard legszívesebben ráordítana Donra, hogy „segíts már rajta!”, de nem teheti. Csak áll tehetetlenül.

A fiú, mint egy gerinctöréses kismacska, vonaglik a földön.

Az Apa a kezébe temeti az arcát, és úgy zokog.

Don megmozdul.

A tömeg felhörren.

Az Apa Donra bámul.

Richard kiszáradt száját nyalja.

Don a fiúhoz megy. Letérdel. Megsimogatja a fejét.

Összesúgás a tömegben.

Don hirtelen lenyúl és felemeli a fiút, szinte emberfeletti erővel, és ölbe veszi. Feláll vele.

A fiú arca még mindig kivehetetlen.

Az Apa nem érti. Csak bámul a mellette elhaladó Donra, aki a fiú fejét simogatja, és valami súg a fiú fülébe.

Elhaladnak Richard mellett.

Most látni először a fiú arcát...

... ez a 8 éves Richard.

Bár a teste cserbenhagyja, a szemei annál élénkebbek.

Egyenesen Richard szemeibe fonódnak.

Richard halálraváltan bámul, a döbbenettől földbe gyökerezett lábbal.

Felemeli a kezét, mondana is valamit Donnak, de csak egy vakkantás jön elő.

Don már a repülőgépénél jár.

Richard halálravált, sápadt arca.

Don éppen beszíjazza a Kisfiút a gépbe.

Richard leroskad, letérdel a harmatos fűbe. A haját kócosra fújta a szél.

Don gépe felbőg.

Richardot látjuk, a fűben térdelve, a háttérben a homályos tömeggel.

Don gépének a bógése felszállás közben.

57. ÉGBOLT. NAPPAL.

Messziről látni Don gépét. Órült figurákat csinál, fejfelé lefelé repül, dugóhúzóba dobja a gépet és úgy jön ki belőlük, hogy az fizikailag lehetetlen.

A tömegből megjegyzéseket hallani.

TÖMEG
EZ ÓRÜLT!

Ugyan, bármit meg tud csinálni!

Majd meglátjátok, az Úr beszél belőle!

Állítólag sosem tölt bele benzint és mégis repül! Sosem, értitek?

Richard kinyújtott nyakkal bámul felfelé.

Gyöngyöző gyereknevetést hallani valahonnan fentről.

58. MEZŐ. NAPPAL.

Don gépe közeledik, billegve.

Gyermekcacagás.

Az Apa felzokog.

Richard felegyenesedik, és nagyot nyel. Nem tudja, mit is várjon.

Nem tudja, mi a fene történik itt.

De valami nem stimmel.

Az emberek lélegzetviassafojtva várnak.

Az Apa is feláll, és alig tudja visszafogni magát.

Don repülőgépe lassan megáll nem messze az emberektől, a légcsavar is lelassul.

Az Apa elindul a gép felé, de aztán megtorpan.

A Kisfiú ugyanolyan komor képpel, félrebillent fejfelé ül a gépben, mint amikor felszállt.

Az Apa azért elindul, tétován botladozva.

A tömegből hangokat hallani.

TÖMEG
Mi van ezzel a gyerekekkel?

De akkor ki nevetett ott fönt?

Az Apa hátrapillant az emberekre, aztán, most már dühösen a géphez lép.

Don kimászik a fülkéből.

Az Apa rápillant, aztán a fiára.

APA
Gyerünk, mássz ki!

Richardot bántja a hirtelen hanghordozás változás.

APA
Nem hallottad?

A Kisfiú ugyanúgy néz rá, mint előtte.

De most már van a szemében valami más. Valami bölcs, valami szabad.

Ez megrémíti az Apát.

Donhoz fordul.

APA
Most mi van?

Don komoly arccal kérdezi.

DON
Tessék?

APA
Azt akarom tudni, hogy mi van? Hogy mi van a gyerekekkel?

Don a fiúra néz.

DON
Semmi. Élvezte a repülést.

Richard ekkor már a férfi mellett van.

APA
Élvezte a repülést?

Az Apa meg akarja ragadni Don gallérját, de Richard megmarkolja a karját.

APA

Mit akarsz? TE meg mit akarsz? Veled
nincs gondom, de még lehet!

Richard a fiúra pillant. Az őt bámulja.

RICHARD

Uram, a fuvar megvolt, mit akar még?

Az Apa hátranéz, a tömegre. Néhányan előrelépnek.
Kiabálni kezdenek.

TÖMEG

És mi van a gyerekekkel?

Mikor áll lábra?

Mit gondol, miért jöttünk?

Mutassál már valamit, barátom, mert
kezdek bepipulni!

Az Apa visszapillant. Richard kezében ott egy nagy
villáskulcs és az arca nagyon elszánt.

Az Apa remeg a dühtől.

APA

Hol a csoda?

Lerázza Richard kezét, aki hátrébb ugrik és felemeli a
villáskulcsot. Körbenéz, vár valami támadást.

De az emberek csak állnak. Egyszerűen nem hiszik el.

Az Apa zihál, a Kisfiúra pillant, és üvölni kezd.

APA

Hol a csoda, mi? Hol a csodád, te
állat? Hol van?

A Kisfiú Richardot bámulja. Richard rosszul érzi magát,
de még mindig támadóállásban áll.

APA

Az én fiamnak nem jár, mi, te ócska
csaló? Te szemét állat, te rohadék,
szemét állat! Csak annak, aki fizet,
akinek pénze van, csak azt gyógyítod
meg, te... te undorító féreg!

Don nyugodt arccal áll.

A tömeg morajlik.

TÖMEG
Rohadt csalók!

Mi az isten folyik itt?

Szemetek, kapjuk el őket!

Don megszólal.

DON
Nincsenek csodák. Nincsenek, ez csak...

Az Apa arcán felismerés suhan keresztül.

APA
Lefizetted... Lefizetted az ürgét! Hogy
én milyen állat vagyok!

Egyesek már éppen közelednének, de megtorpannak.

Az Apa hisztérikusan röhögni kezd.

APA
Én meg bevettem! Én barom!

Don csak áll ott, a gép mellett. Richard döbbenet
leereszti a villáskulcsot.

Az emberek csalódottan megfordulnak, legyintenek.

Csak Dont látni.

Emberek papírgalacsint dobznak.

Dont eltalálják a papírgalacsinok.

Néhányan felé köpnek.

Néhány köpés el is találja, kettő az arcán landol.
Fejbedobják egy üdítősdobozzal, az üdítő ráfröcsköl.

Richard nagyokat nyel. Majdnem sír.

Azért fenyegetőleg felemeli a villáskulcsot.

Az emberek kinevetik. Őt is megdobják az arcán néhány
galacsinnal.

Richard figyeli az Apát, aki a Kisfiút húzza ki a gépből,
a hátára veszi és elkezd vele cammogni, el a repülőktől,
át az oszló tömegben.

A Kisfiú hátranéz, és Richardra bámul.

És Don csak túri a megaláztatást.

59. MEZŐ. NAPLEMENTE.

Richard magában eszeget, a leterített pokrócon ülve. Egy kenyérdarabot rágcsál.

Felnéz.

Don piros repülőgépe alsó szárnyán ül, háttal Richardnak. Előtte éppen leborul a Nap, narancsvörösre festve az eget.

Richard láthatóan feszeng. Megviselték a történetek.

A kenyérével piszmozg megint. De aztán visszapillant Donra.

Don nem mozdult el. Semmi sem történt.

Most Dont látjuk oldalról, ahogy a Nap sugaraiban merítkezik.

Richard ül mellé és ő is a naplementét nézi. Rekedt hangon szólal meg.

RICHARD

Kár, hogy illúzió. Különben gyönyörű lenne.

Don nem néz rá.

DON

Így is gyönyörű.

Richard Donra pillant.

RICHARD

Tényleg... tényleg lefizetted azt a férfit? A tolókcocsist?

Don nem szól. Richard elszégyelli magát.

RICHARD

Ne haragudj...

Don hirtelen megszólal.

DON

Nem, igazad volt. Tényleg állatok. Talán megőrültem, hogy ezt csinálom.

Richard előre pillant.

A Nap fele már eltűnt a horizont mögött.

DON

Bármit teszek, nem elég nekik. Önzők,
csak a bűvésztrükkre kíváncsiak. Ha
valamit nem kapnak meg, lehetőleg
ingyen, akkor máris ellened fordulnak,
és darabokra tépnek.

Richard komolyan figyel.

RICHARD

Hát, ha a boldogságod másoktól teszed
függővé, akkor tényleg bajban lehetsz.

Don lassan rápillant.

DON

Richard, éppen erről beszélek. Írd ezt
le a füzetedbe.

Richard gyorsan előkotorja a füzetet és egy tollat, és
írni kezd.

DON

Jó mondás...

Richard boldogan körmöl.

DON

Csak én nem vagyok boldogtalan.

Richard zavartan felnéz.

Don megkopogtatja a homlokát.

DON

Fel kéne szabadítani ezt (a homlokára
koppint) végre.

Richard zavartan Donra, majd a füzetre pillant.

*Ha a boldogságod másoktól teszed függővé,
akkor tényleg bajban lehetsz*

Don előre pillant.

DON

A fiú...

A Nap éppen lebukik a láthatáron.

DON
...csak azért nem állt lábra, mert nem akart.

Richard megdöbbenve kapja fel a fejét.

Don leugrik a szárnyról.

DON
Gyerünk!

60. ÉGBOLT. ESTE.

Csak a csillagokat látni és a repülőgépek hangját hallani.

61. DON PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Don elszánt arccal vezeti a gépét.

62. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Richard aggódó tekintettel néz előre, de követi Dont.

63. DON PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Don elszánt arccal vezeti a gépét. Lassan jobban látni, valami ezüstös fény kezdi megvilágítani az arcát.

64. ÉGBOLT. ESTE.

Mintha kézikamrával vennénk, látjuk a billegő Holdat Don gépéből.

65. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Richard felpillant.

66. ÉGBOLT. ESTE.

A Hold, amint a fekete éjszakai ég közepén trónol. Ahogy Richard látja. Don gépe néha bebillen a képbe.

67. DON PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Don arca ellazul.

Lassan elengedi a botkormányt.

68. ÉGBOLT. ESTE.

Don gépe imbolyogni kezd, de tartja az irányt. A Hold fénye beteríti. A színek szinte már teljesen eltűntek.

69. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Richard felpillant. A Hold óriási.

Lehetetlen, hogy ilyen közel vannak! Akkor már az űrben kéne lenniük!

Richard botkormányja elkezd rángatni, nem engedelmeskedik a kezének!

Richard megragadja, és harcolni kezd vele.

De a kormány csak mozog, a gép rázkódik, de annyira, hogy Richard egy pillanatra elereszti a kormányt.

A gép hirtelen menyugszik...

Richard nem meri megérinteni, csak bámulja felemelt kézzel.

Rémülten felpillant.

Dont látja a másik gépben maga előtt, felemelt karokkal.

És a gépe viszi.

Richard szintúgy felemeli a kezeit.

És a gépe viszi.

Belenéz a Holdba, de annak a fénye olyan erős, hogy hunyorognia kell.

Az arca szinte felolvad a fényben.

70. ÉGBOLT. ESTE.

A két gép figurákat ír le a levegőben, a Hold ezüst korongja előtt, szabályos figurákat, mint két rovar.

71. DON PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Don ellazult arccal. A kezeit lazán elemelve tartja.

72. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Richard is nyugodt arccal, a kezei az ölében.

73. DON PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Don.

74. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Richard.

75. DON PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Don.

76. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Richard.

77. BÚCSÚ. ESTE.

Tomí egy körhintán nevetve.

78. BÚCSÚ. ESTE.

A kis Richard a körhintán, kissé megrettenve.

79. DON PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Don.

80. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Richard.

81. BÚCSÚ. ESTE.

Tomí egy körhintán nevetve.

82. BÚCSÚ. ESTE.

Richard a körhintán, nevetve.

83. DON PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Don.

84. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

A kis Richard.

85. BÚCSÚ. ESTE.

Tomí egy körhintán nevetve.

86. BÚCSÚ. ESTE.

A felnőtt Richard a körhintán, kissé megrettenve, kezében vattacukor.

87. DON PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

Tomí.

88. RICHARD PILÓTAFÜLKÉJE. ESTE.

A kis Richard.

89. BÚCSÚ. ESTE.

Don egy körhintán, komoly arccal előrenéz.

90. BÚCSÚ. ESTE.

A felnőtt Richard a körhintán, nevetve, a kezében tartott vattacukrot majszolva.

91. KISVÁROS, JÁTSZÓTÉR. NAPPAL.

Don és Richard egy játszótér mellett egy padon ülnek. Előttük a játszótéren anyukák babakocsikkal beszélgetnek, gyerekek futkároznak, játszanak.

A pad mellett egy filmplakát, a film címe rajta:
„Illúziók”.

A játszótér egy másik padján, messzebb egy középkorú nő
ül, szeme alatt jókora monokli. Arcát zsebkendőbe rejtve
sír.

DON

Akik nyomorúságosan élnek, azért
teszik, mert saját maguk választják azt
a létet.

Richard Donra pillant.

RICHARD

Te meg aszociális vagy, nagy tanító.

Don továbbra is csak a gyerekeket figyeli.

DON

Minden film egy illúzió. Igaz?

Richard nem érti.

RICHARD

Nem erről beszéltem...

De Don nem zavartatja magát.

DON

Megnézel egy filmet. Egy... vígjátékot,
mondjuk. Miért teszed?

Richard megvonja a vállát.

RICHARD

Mert szórakoztat?

DON

Vagy?

RICHARD

Mondjuk... tanulok belőle? Nem egy
vígjátékból, de... (megtorpan) Minden
film egy életút, ha? Okos vagyok?

DON

Oké, tanulsz. De miért van az, hogy
néhányan horrort néznek? Vagy drámát?

Richard kifújja a levegőt.

RICHARD

Mittudomén. Szeretnek félni. Rosszul érezni magukat. Sírni?

DON

Nem akarják a saját életüket szemlélni. Mert számukra teljesen elfogadható okok miatt elhiszik, hogy a saját életükben elveszettek, sodródnak és semmit nem tehetnek ez ellen.

RICHARD

Hm. Nem biztos, hogy egyetértetek.

DON

Nem is kell. Ez a szabadság egyik formája. A világegyetem vidrái vagyunk, mi emberek. Nem eshet bajunk jobban, mint ahogy egy színésznek a filmvásznon. De mi elhisszük, hogy bántanak, hogy meghalunk. Sokan maradnak bent egy filmen, még ha az unalmas is. Kell az illúzió.

RICHARD

De ki kreálja az illúziót?

Don nem felel, csak előremutat.

Gyerekek szaladgálnak a játszótéren és „pisztolyoznak”. Tettetik, hogy fegyvereik vannak, és egymást lövik. Néhányan holtan elterülnek, és amikor a többiek arrébb futnak, akkor „feltámadnak” és újra csatlakoznak a játékhoz. A „lövések” hangja valódi, igazi csatazajt hallunk.

DON

Az anya nem törődik azzal, hogy a gyermeke milyen szerepet játszik a játékban; az egyik nap gengszer, aztán meg hős lesz. Az sem érdekli, hogy hányszor és hogyan hal meg egy nap.

Richard a szemöldökét ráncolja.

A futkározó gyerekek.

Kitartott kezek, mint pisztolyok.

Nevető gyerekek halottnak tettetik magukat, aztán felugranak.

Oldalra nézünk futás közben, és Tomit látjuk, ahogy egyre közeledik mellettünk, rohan, hogy megelőzzön. Oldalán egy szimatszatyor himbálózik.

Nevet.

TOMI
Gyerünk, Ricsiiiiiiiiiiiiiiiiiiii!

Ricsi felnevet, és erőlködve felgyorsít.

De így sem bírná az iramot a nagyobb bátyjával.

Látszik Tomin, hogy leplezve, de lassít és hagyja Ricsit nyerni.

Ricsi nézeget vissza a válla felett, látja, hogy Tomi már majdnem ott van, de még van esély.

Tomi erőlködő képpel próbál lassabban futni, mint Ricsi.

Egy fa áll a mezőn.

TOMI
A fáig!

Futnak, felettük a hatalmas, felhőkkel borított, vakítóan kék nyári ég.

Most mögöttük haladunk, mindketten erejüket megfeszítve futnak, és közben nevetnek.

Elérik a fa vonalát.

Ricsi az égbe dobja a karjait.

RICSI
Nyertem!

És elhemperedik a fűben. Tomi utánadobja magát.

Csak a mezőt látjuk, a gyerekeket nem.

Csak a zihálásuk hallatszik.

Ebben benne van az egész gyermekkor csodája.

Ricsit látjuk felülről, ahogy a fűben fekszik, és felfelé bámul.

Tomi ugyanúgy.

Most az eget látjuk. Óriási fehér felhők gomolyognak, szemmel követhetően.

Ricsi zihál, és az eget bámulja.

Tomi szintúgy.

RICSI
Szépek, mi? Csodaszépek.

TOMI
Ja. (Áhítattal) Mint a kiflicsücsök a kakaóban.

Aztán oldalra pillant, Ricsire.

TOMI
Párologtassunk felhőt?

Ricsi nem érti.

RICSI
Micsoda?

TOMI
Azt kérdeztem, hogy párologtassunk-e felhőt, pupák?

Most a felnőtt Richardot látjuk, aki most Ricsi helyén fekszik.

RICHARD
Nem tudom. Még sosem csináltam.

Tomi elvigyorodik.

TOMI
Na, akkor itt az ideje. (Felnéz az égre) Válassz nekem egyet!

Richard felpillant.

Van ott egy jó nagy, fekete szélű, gonosz és bozontos felhő.

Felmutat az égre fektében.

RICHARD
Az ott!

Tomi követi a tekintetével.

TOMI
Mért nem szeretsz te engem?

Richard megrökönyödve néz rá.

RICHARD

De... de én szeretlek, Tomi.

Tomi elneveti magát.

TOMI

Hé, el ne bőgd magad! ..Kiválasztottad
nekem a legnagyobb felhőt az egész
égen.

Richard éppen megszólalna, de Tomi közbevág.

TOMI

Hol is van?

Richard is felpillant -

- és ahol az előbb még egy nagy gonosz felhő volt, ott
most csak a ragyogó kék ég tátong.

Richard csak bámul, aztán zavartan visszapillant Tomira.

Az elneveti magát.

TOMI

Nem nehéz. Na, most te jössz...

Richard az eget kémleli. Melyik legyen? De Tomi megelőzi.

TOMI

Ott, mondjuk az a bodros szélű! Azt
próbáld!

RICSI

Azt?

Tomi bólint.

Richard nagy levegőt vesz. Erőlködik, szinte beleremeg.
Vörös a feje, még a szemét is behunyja.

Még jobban erőlködik, még jobban, aztán - hirtelen
abbahagyja.

Lassan, félve nyitja ki a szemét, és akkor is csak az
egyiket és az égre pillant.

Még mielőtt meggyőződne az eredményről, Don hangját
hallani.

DON

Nyugi, még ott van. Egy centivel sem
lett kisebb.

Richard méltatlankodva kinyitja a szemeit.

A felhő szemtelenül sodródik. Nem nagyon változott.

Don a fűben fekszik, a gépe szárnyának árnyékában. A cowboykalap az arcán.

DON

Lassan dolgozol, de menni fog. Csináld csak, hallani akarom, ahogy sistereg.

Richard nagyot sóhajt.

DON

Meg kell szabadulni a felesleges dolgoktól, levetkezni, mint a régi ruhát. Csak arra koncentrálj, ami fontos.

Richard lehunyja a szemét, de most nem erőlködik, az arca nyugodt. Látni azért, hogy belül valami feszül...

Don kiles a kalap alól. Egy fűszálat rág.

Richard még mindig feszül, aztán elernyed.

Megint Don hangját hallani.

DON

Bravo.

Richard kinyitja a szemét - és a felhője tényleg eltűnt!

Elvigyorodik.

RICHARD

Ezt én csináltam.

Oldalra fordul és - megint Tomi van ott a fűben, fején egy cowboykalap, a kalap oldalán most madártollak. Don hangján szólal meg.

TOMI DON HANGJÁN

Minden kívánsággal együtt jár az erő is, amivel valóra válthatod. De azért dolgozni mindig kell érte.

Felül és a szimatszatyrába nyúl. Előhúz valamit és visszafordul és megszólal a saját hangján.

TOMI

Ezt tegnap este csináltam.

Most látjuk, hogy nem Richard van ott, hanem Ricsi és a repülők sincsenek sehol, csak az az egy szem fa.

Tomi egy összetákolt, műbőrből varrt indián fejdísz emel fel. A fejdíszeken egyetlen, kék festéssel durván megmázolt tyúktoll.

TOMI
Mostantól nem vagy pupák, öcskös.

RICSI
Hanem?

Tomi Ricsi fejére helyezi a fejdíszet.

TOMI
(ünnepélyesen) Magányos Farkas.

Ricsi Tomira pillant.

RICSI
És te?

TOMI
Nem tudom. Milyen nevet adsz nekem?

Ricsi eltűnődik.

RICSI
Hatalmas Szikla.

Tomi elneveti magát.

TOMI
Ez jó. Ez tetszik. Sosem jutott volna ez az eszembe.

RICSI
Nekem meg egyből... De miért kék?

TOMI
Ilyen senkinek sincs. Ha erre gondolsz, mindig én jutok majd az eszedbe.

Ricsi nem érti.

RICSI
Akkor is te jutsz az eszembe, ha rád gondolok.

Tomi elmosolyodik és megborzolja Ricsi haját.

TOMI
Szeretlek, öcskös.

RICSI
Én is téged, Hatalmas Szikla.

A széles mezőt látjuk. A két fiú repülőgépet imitálva, széttárt kézzel rohan a smaragdzöld fűben.

93. KISVÁROS, JÁTSZÓTÉR. NAPPAL.

Egy kéz ujjai pattintanak a kamera előtt.

Aztán megint.

Richard elgondolkodó, nem evilágba révedő szemei.

Most látjuk, hogy a feje hátrahajolva a padon, az égbe bámul, de nem látja.

Don próbálja a pattintással felébreszteni.

DON
Richard! Richard!

De Richard az égbe réved.

DON
(Hangosabban) Ricsi!

Richard felkapja a fejét.

RICHARD
Mit mondtál?

Don elvigyorodik.

DON
Ideje visszamenni.

94. KISVÁROSI UTCA. NAPPAL.

Don és Richard az utcán haladnak. Richard didereg, a szeme alatt sötét karikák. Kezeit zsebre dugja. Don aggódva néz rá.

DON
Jól vagy?

Richard csak dűnnyög.

RICHARD
Fázom. Valami történik velem.

Don elmosolyodik.

DON

Változol. Túl sok mindent tanultál túl rövid idő alatt. Sokkhatás alatt állsz. A tudatod próbálja ezt mind feldolgozni.

RICHARD

De ez mind csak illúzió.

Don is előrenéz és ballag. Szinte a lépteik ritmusára beszélnek, mintha reppelnének. Két rebellis költő.

DON

Így van.

Richard elvigyorodik.

RICHARD

Bármilyen lehetséges.

Don is vigyorog.

DON

Tovább, tovább.

A lépteik fura, pszichedelikus ritmust vernek.

RICHARD

Szabadságodban áll. Bármit tenni.

DON

Ébredj fel. Ébredj fel.

RICHARD

Az én-tudat. Csak az a valóság.

DON

Semmi más. És semmi más.

Éppen elhaladnának egy téglafal mellett és Richard éppen elkántálja a saját részét...

RICHARD

Illúzió az egész világ...

Amikor Don nekilöki a falnak.

Richard meglepetten esik a falnak...

...azaz valahogyan át rajta...

...sötétben látjuk Richard arcát, mintha valami fólián esne át, torzul az arc...

95. PINCE. ESTE.

Richard egy pókhálós pince padlóján landol.

Nem nagyon látni, de régi szerszámok, kitört kerekű talicska, balták, régi gereblyék állnak a fal mellett. Mindent beborít a pókháló.

Richard kifújja a levegőt egy porfelhő közepette.

Valaki sír.

Egy nő.

Richard lassan felemeli a fejét és a pince mélye felé pillant.

Egy régi ajtó, vasretesszel.

A női sírás mögüle jön.

Richard döbönt arccal emelkedik fel - mintha ismerné a hangot.

Lassan felemelkedik, és az ajtóra bámul.

Egy régi ajtó, vasretesszel.

Richard közelebb lép.

Lassan kinyúl az ajtó felé.

Követjük a kezét.

A sírás elkeseredettebbre vált.

Richard megérinti az ajtót - és a sírást mintha elvágták volna.

Elhúzza a reteszt - csikorgó, lúdbőröztető hang.

Megragadja az ajtó szélét, és maga felé húzza.

Az ajtó lassan, erőlködve nyílik, a tetején a pókháló nyúlik vele együtt.

Richard felkészül a legrosszabbra - de az ajtó mögött csak a sötétség várja.

Sötétség.

Richard nagyot nyel és...

...egy monoton hang hallatszik a sötétségből.

A KIS RICHARD HANGJA
(Szótagolva) Le-u-ké-mi-a. Vér-rák. Fe-
hér-vé-rű-ség. A fehér-vér-sejt-kép-ző
rend-szer sejt-je-i-nek kóros bur-ján-
zá-sa.

Richard sipítva lélegzik.

A női hang újra sírni kezd.

Richard elsápad, arca szinte beesik.

A sötétben megmozdul valami.

Richard összerezzen.

A valami előremozdul és kilép a gyenge fénybe.

A felnőtt Richard az. De van benne valami nem evilági.

És rettentő fájdalommal az arcán női hangon sír.

Richard hátraugrana, annyira megrémül saját magától, de
elesik, a porba.

A másik Richard abbahagyja a sírást, a szemei üvegesek
lesznek, és maga elé bámul.

MÁSIK RICHARD
Ennyi volt a Tomi. Ennyi. Ennyi volt a
kölyök. Azt mondták, hogy hetei. Hetei
vannak. Ennyi a Tomika.

Richard a földön térdelve sírni kezd.

A másik Richard, mintha csak valami álomból ébredne,
észreveszi Richardot a földön. Most a saját, felnőtt
Richard hangján szólal meg.

MÁSIK RICHARD
Mégis kiért sírsz... (gúnyosan) Ricsike?
Csak nem magad siratod? Csak nem
hazudtál... mindenkinek... még magadnak is?
Csak nem hazugság volt, hogy a
mérhetetlen szabadságvágyad miatt
repkedsz?

Richard előredől és megmarkolja Richard nadrágszárát.

MÁSIK RICHARD
Magányos Farkas? Szánalmas vagy!
Ébredje fel végre, te nyomorult!

Richard a másik Richard lábát markolva hüppög. A másik Richard elrúgja.

MÁSIK RICHARD
Mégis mit képzelsz magadról? Hogy egész
életedben folytathatod ezt a
menekülést?

Lehajol Richardhoz.

MÁSIK RICHARD
Tomi köszöni szépen, jól van... már el is
felejtett téged.

Richard újból sírni kezd.

RICHARD
Miért neki kellett? Miért nem nekem?
Miért...

A másik Richard leguggol Richardhoz és Tomi hangján
szólal meg.

MÁSIK RICHARD TOMI HANGJÁN
Én bevégeztem, amit kellett.
Visszamehettem. De te kicsesztél
velünk.

Richard a másik Richard karjaiban hüppög. Könnyek
borítják az arcát.

A másik Richard megint megszólal, de - most Don hangján.

DON
Bezártad magad utána. Mint egy pincébe.
Fel kell menni a fénybe végre.

Richard felpillant...

96. MEZŐ. ESTE.

...és Don guggol felette.

RICHARD
Don? Hát itt vagy?

Don megszorítja a kezét. Richard hálásan elmosolyodik.
Don komoly és kissé szomorú arccal bámul le rá.

DON

Már majdnem készen vagyunk. Majdnem.

De ezt Richard már alig hallja, szinte hipnotikus álomba merül.

97. MEZŐ GIRBEGURBA FÁVAL. NAPPAL.

Ricsi hang nélkül, kétségbeesetten sír. A szívünk szakad belé.

Egy koszos, ütött-kopott kisteherautó áll meg a földúton.

Ricsi sírva kiabálni kezd és megpróbálja felhúzni Tomit, a bátyját. Szenvedve, a hóna alatt megragadva próbálja vinni, de elesik.

Ahogy felemelkedik, egy közeledő alakot pillant meg.

Autószerelő overall van rajta és használt, olajos bakancs.

Ricsi reménytelenül bámul rá.

Most már látjuk a férfi arcát is.

Borostás, fáradt, olajos. A haja zsíros.

Ez Don.

98. MEZŐ GIRBEGURBA FÁVAL. NAPPAL.

Don arca áttűnik egy kamera keresőjébe.

DON

Senki sem akadályozhat meg minket
abban, hogy megtegyük, amit tenni
akarunk.

Most látjuk, hogy mi is történik:

Don a fűben ül és vele szemben egy fiatal, intelligens kinézetű nő ül a fűben. Egy nagy hajú és szakállú, hippikinézetű fiatal fickó veszi Dont egy kamerával.

Richard nem messze, a repülőgép kerekének dőlve, egy pokrócba csavarva kucorog, és Dont hallgatja.

Háttérben az a bizonyos girbegurba fa, ahol Ricsi versenyt futott Tomival.

RIPORTERNŐ

És mi az, amit tenni akarnak?

DON

Nem csak mi, hanem bárki. Akár Ön is.
Ez a gyönyörű az egészben. Mindent
szabad.

RIPORTERNŐ

Ön tehát anarchista?

DON

(Elmosolyodik) Nem. Inkább anakronista.

A nő összehúzza a szemöldökét.

RIPORTERNŐ

Telefonokat kaptunk, dühös e-maileket
az Ön tevékenységével kapcsolatban. A
rendőrség is vizsgálódik. Emberek azt
állítják, hogy...

DON

...az emberek nem értik - még nem.

Gondol egyet, elmosolyodik.

DON

Nem mindig hitték az emberek, hogy
egyszer majd valaki repülni fog. Aztán
itt vagyunk: repülőgépek, úrhajók,
teljesen természetes.

A riporternő is elmosolyodik.

RIPORTERNŐ

Verne Gyula hitte.

DON

Nem vagyuk sokan. De egyre többen.
Nézze - mindenki a maga sorsának a
mestere. Az, hogy valaki nyomorultul
él, szellemileg, fizikailag, az csak
rajta múlik. Ő választja ezt az életet.

A nőt izgatja ez az örült, látszik rajta.

RIPORTERNŐ

Az Ön nézeteivel, hogy úgy mondjam, nem
könnyű azonosulni. Talán
neoliberálisnak neveznék, ha lenne
politikai programja.

Don elneveti magát.

DON

De nekem nincs programom. Nekem nincs pártom és nincs a pártomon senki.

Körbemutat.

DON

De ez mind csak illúzió, a lényegét nem érinti.

A riporter nő eldönti, hogy kissé provokálja Dont.

RIPORTER NŐ

Hadd legyek az Ördög ügyvédje. Ha mindenkinek mindent szabad, az anarchia. Pusztulás. A bolygó vége.

Dont körbejátssza a napfény. Mintha egy indiai guru ülne lótuszülésben a fűvön.

DON

Hadd pusztuljon. Majd teremtünk más világokat. Ha szükségünk lesz bolygókra, lesznek bolygók. Minden-tőlünk-függ.

RIPORTER NŐ

Maga rendkívül veszélyes ember. Mi lesz, ha az adás után néhányan magukévá teszik a maga gondolatait? Ha azt mondják, hogy ha mindez illúzió, akkor bármit lehet? Fegyvert lehet fogni? Embert lehet ölni? Közintézményeket lehet büntetlenül megtámadni? Mások tulajdonát elvenni, lerombolni?

DON

Amiről Ön beszél, az nem az elme szabadsága. Már megbocsásson, de amit a hernyó a világ végének tekint, azt a mester pillangónak nevezi.

A riporter nő kissé meghökken. Don előrehajol és felemeli a mutatóját.

DON

Nekünk magunknak kell a változássá lennünk, amit látni szeretnénk. Ha ez megtörténik, egy boldog bolygón élünk majd.

Csend.

A riporternő felrebben. Most veszi észre, hogy Don őt figyel. Keserűen elmosolyodik.

RIPORTERNŐ

Ön javíthatatlanul naiv és őszinte.
Vagy pont az ellenkezője.
Vigyázzon.

99. MEZŐ GIRBEGURBA FÁVAL. BORÚS, SZÜRKÉS NAPPALI FÉNY.

Don ebédet készít elő: raviolit konzervből, barackkonzervet, van nála egy liszttel borított barna cipó is meg löncshús.

DON

Na, Richard, ma ünnepelünk!

Richard a pokrócon ül mellette, szemei beesettek, elég rossz bőrben van. Köhög.

DON

Mit szólsz?

RICHARD

És mit ünneplünk, mester?

DON

Hát, hogy végre elkészültél. Hogy nagy tanító lettél!

Richard köhög, aztán hitetlen szemekkel bámul Donra.

RICHARD

Nagy tanító? Még egy ebédet sem tudok megfőzni. Beteg vagyok. Aludnom kéne egy ágyban.

DON

Persze. Éppen átváltozol. Szakadnak le rólad a béklyók.

Don felpillant, messzebb a gépeken túl. Megtörli a kezét.

DON

Úgy nézem, kuncsaftokat kaptunk.

Richard felpillant. Három fiatal férfi közeledik feléjük, még elég messze.

RICHARD

Jaj, ne. Ne ma. Még áramot se tudnék ma vezetni, nemhogy repülőgépet.

A gyilkos csak áll tehetetlenül, a többiek ráncigálják.

De ő csak áll ott és felemeli a pisztolyt.

Richard eltorzult arccal, minden erejét beleadva, zihálva rohan.

A gyilkos elejti a pisztolyt és...

...és letérdel Don mellé, megcsókolja a kezét.

A többiek elhúzzák onnan, és rohanni kezdenek, el a tetthelyről.

Richard odaér, de nem üldözi őket.

Don mellé térdel. A fejét az ölébe emeli.

Vér lövell az arcába.

Lejjebb húzza Don ingét. A nyakán, a keresztcsont felett lát egy lyukat, onnan lövell a vér ismét az arcába.

Nem tud mást csinálni, bedugja a hüvelykujját a lyukba, hogy elállítsa a lövellő vért.

Don arca nagyon sima, nagyon békés. A fülét és a haját vér borítja.

Ahogy Richard rápillant, azt veszi észre, hogy Don kihunyó szeme őt figyel.

RICHARD

Don! Don! Csináld vissza! Gyógyítsd meg magad!

Don zihálva nevet. Valami nedves hörgésféle ez a hang.

DON

Minek? Csak... illúzió... illúzió...

Richard könnyes szemmel támogatja Don fejét.

RICHARD

Megtalálom őket, Don, esküszöm...

Don mosolyog.

DON

Nem kell... Ez egy barátom volt... jobb ezt barátokra bízni...

Richard nem érti. Ettől még inkább kétségbeesetté válik.

RICHARD
Don, én vagyok a barátod! Én!

Don szeme fátyolosodni kezd.

DON
Te nem csak a barátom vagy, Magányos
Farkas.

Felemeli a kezét és megmarkolja Richardét.

Aztán meghal.

Richard csak térdel ott, a halott Donnal az ölében,
teljesen, mint egy Pietr.

Don másik keze, amit nem markol Richard, lehanyatlik.

A markában egy toll.

Egy kék toll.

Szimpla madártoll, csak kékre van festve, egész gyatra
módon.

100. MEZŐ GIRBEGURBA FÁVAL. NAPLEMENTE.

Richard a gépe szárnyán ül, komor arccal.

Don gépét bámulja.

Don a gépe fülkéjében ül, beszíjazva. Szája sarkából egy
vércsík vezet a nyakáig.

Egyébként békés az arca.

Richard haja kócos, úgy néz ki, mint akit megrágtak és
kiköptek.

Nem sír, de néha valami zihálásroham vesz rajta erőt,
mint a hisztit éppen abbahagyó kisgyereken.

A gépe szárnyán egy benzineskanna.

Richard kezében egy Zippo öngyújtó.

Richard csak bámulja Dont.

Don arca sosem volt ennyire békés.

Richard megfelszedelőzködne, de leejti az öngyújtót.

Az öngyújtó a fűben landol.

Időzünk rajta egy ideig.

101. MEZŐ GIRBEGURBA FÁVAL. NAPFELKELTE.

Felemelkedünk az öngyújtóról.

Richard a gépe szárnyán ül, a testnek támaszkodva és kimerülten alszik.

Richard szemei kinyílnak, de be is csukódnak.

Aztán rögtön kinyílnak újra.

Látjuk a kaszálót.

Don gépe nincs ott.

Richard megugrik a döbbenettől.

Körbenéz.

Don gépe nincs ott.

Viszont a szárnyon ott egy kő.

És a kő alatt egy kitépelt lap a Messiások kézikönyvéből.

Richard óvatosan körbepillant, de senki sem játszik vele.

Lassan kinyúl és kihúzza a papírt a kő alól.

Kihajtja és elolvassa.

*Ne szomorkodj, ha búcsúzni kell.
A búcsúra szükség van új találkozáshoz*

Elkezdi keresni a füzetet és megtalálja a kabátja belső zsebében.

Kinyitja.

Minden lap ki van tépve.

Csak az utolsó árválkodik ott.

Amin ez áll.

*Minden, ami e könyvben áll,
lehet tévedés is*

102. SZÁNTÁS. REGGEL.

Richard ordítva fut neki, el a kamerától.

Behajítja a könyvet a szántásba.

Száll a könyv a levegőben. Elvesztjük szem elől, keressük, de nem látjuk.

Richard megáll, zihálva és néz a könyv után, de már ő sem látja.

Hirtelen kétségbeesés vesz rajta erőt. Tesz egy lépést előre, aztán vissza. Az arcát fogja.

Hirtelen szeretné visszacsinálni az egészet.

Berohan a szántásba, néz körbe, ide-oda.

Nem lát semmit.

RICHARD
(Kiabál) Hol van? HOL VAN?

Egy nagy eget látunk és egy kis figurát, aki az ég alatt rohan, és a könyvet keresi, egyre kiabálva.

Aztán hirtelen megáll.

Előveszi a kitépett lapot, amit a kő alatt talált.

A kitépett lap üres.

Richard nevetni kezd.

Egyre inkább nevet, most már hátradőlve, majd előre, a térdét csapkodva. Majd elhalkul, és csak ül lehajtott fejjel. Olyannyira elmerül, hogy nem is látja, mi történik a háta mögött.

Emberek gyülekeznek csendben.

Richard felpillant, hátranéz, majd ijedten felkel, hátra is lép egy kicsit. Valóságos tömeg gyűlt össze, némán bámulnak rá, van, aki a kezét nyújtja felé.

Richard csak áll és döbbenetesen néz.

103. SZOBA. NAPPAL.

Egy gyerekszobában vagyunk. Azt az ágyat látjuk, amit Richard kétszer is látott a ködben.

Az ágy nincsen megvetve, a párna mellett egy kopott festésű piros repülőgépmodell fekszik.

Itt landol most a Richard által eldobott füzet.

Látjuk az utolsó oldalt és a remegő, gyereki kézírást.

*Minden, ami e könyvben áll,
lehet igaz is*

VÉGE